

COMPENDIU LEGISLATIV

Legislație relevantă privind minorii străini neînsoțiți - România

Material publicat în cadrul proiectului PROMISE: Protecția Minorilor Străini Neînsoțiți

Autor: Daniela Zaharia Mănescu. Data: Februarie 2023

Proiect derulat de:

Terre des hommes
Sprijin copiilor.

SERVICIUL IEZUITILOR PENTRU REFUGIATI
ROMANIA

Legislație relevantă privind minorii străini neînsoțiți

Cuprins:

I. Reglementări juridice la nivel național privitoare la minorii străini neînsoțiți:

1. Legea nr. 122/2006 privind azilul în România;
2. Normele de aplicare, adoptate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.251/2006 (extras);
3. OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România (extras);
4. Ordinul nr. 121 din 30 iulie 2014 pentru aprobarea Regulamentului centrelor de cazare a străinilor luați în custodie publică (extras);
5. OUG nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă (extras);
6. Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (extras);
7. Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (extras);
8. Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea înfirmării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor (extras) .

II. Reglementări juridice la nivel european și internațional privitoare la minorii străini neînsoțiți:

1. Directiva privind procedurile de azil – Directiva 2013/32/CE;
2. Directiva privind condițiile de primire – Directiva 2013/33/EU;
3. Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;
4. Directiva privind condițiile de calificare – Directiva 2011/95/UE;
5. Regulamentul Eurodac – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 privind instituirea sistemului ”Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013;
6. Regulamentul Dublin III – 604/2013;
7. Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
8. Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
9. Regulamentul nr. 399/2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), în vigoare de la 12 aprilie 2016, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 77 din 23 martie 2016
10. Convenția ONU privind statutul refugiaților – Geneva din 1951 – România a aderat prin Legea nr. 46/1991;
11. Convenția Organizației Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului;

I. Reglementări juridice la nivel național privitoare la minorii străini neînsoțiți:

1. Legea nr. 122/2006 privind azilul în România (extras);

CAPITOLUL I Dispoziții generale

ARTICOLUL 1 Obiectul de reglementare Prezenta lege stabilește regimul juridic al străinilor care solicită protecție internațională în România, regimul juridic al străinilor beneficiari ai protecției internaționale în România, procedura de acordare, încetare și anulare a protecției internaționale în România, procedura pentru stabilirea statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, precum și condițiile de acordare, excludere și încetare a protecției temporare.

ARTICOLUL 2 Definirea termenilor În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) formă de protecție - protecția internațională sau protecția temporară, acordate de statul român;
- a¹) protecție internațională - statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;
- a²) beneficiar al protecției internaționale - cetățeanul străin sau apatridul căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecția subsidiară, în condițiile prezentei legi;
- b) solicitant sau solicitant de azil - cetățeanul străin sau apatridul care și-a manifestat voința de a obține protecție internațională în România, atât timp cât procedura de azil cu privire la cererea sa nu s-a finalizat;
- b¹) solicitant care necesită garanții procedurale speciale - solicitant de protecție internațională a cărui capacitate de a beneficia de drepturile și de a-și îndeplini obligațiile prevăzute de prezenta lege este limitată ca urmare a unor circumstanțe individuale care se pot datora, printre altele, vârstei, sexului, orientării sexuale, identității de gen, unei dizabilități, unei boli grave, unor afecțiuni sau tulburări mentale sau ca urmare a torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală etc.;
- b²) solicitant care necesită condiții de primire speciale - persoană vulnerabilă, în conformitate cu art. 5¹, care are nevoie de garanții speciale pentru a beneficia de drepturi și a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu prezenta lege;
- c) străin - cetățeanul străin sau apatridul;
- d) cerere pentru acordarea protecției internaționale sau cerere de azil - solicitarea făcută de un cetățean străin sau de un apatrid în scopul obținerii protecției internaționale din partea statului român, atât timp cât nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție care poate face obiectul unei cereri separate;
- e) țară de origine - țara al cărei cetățean este, în cazul cetățeanului străin, sau, dacă acesta deține mai multe cetățenii, fiecare țară al cărei cetățean este, iar în cazul apatrizilor, țara sau țările în care aceștia își au reședința obișnuită;

f) procedura de azil - totalitatea actelor și formalităților îndeplinite, precum și a activităților desfășurate de autoritățile competente, în vederea recunoașterii statutului de refugiat sau, după caz, a acordării protecției subsidiare;

f¹) refugiat - cetățeanul străin sau apatridul care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, denumită în continuare Convenția de la Geneva, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991;

g) statut de refugiat - formă de protecție internațională prin care statul român recunoaște calitatea de refugiat, în condițiile prezentei legi;

h) protecție subsidiară - formă de protecție internațională acordată de statul român, în condițiile prezentei legi;

i) protecție temporară - procedură cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui flux masiv sau al unui flux masiv iminent de persoane strămutate din țări terțe care nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, în special dacă există și riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest flux fără efecte adverse pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și al altor persoane care au nevoie de protecție;

j) membri de familie - în măsura în care, la data depunerii cererii de către solicitantul principal, familia există în țara de origine, următorii membri de familie ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare:

(i) soțul sau, după caz, soția beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare;

(ii) copiii minori ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare sau copiii minori ai soțului/soției beneficiarului, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți, indiferent dacă sunt din căsătorie ori din afara acesteia sau adoptați potrivit legislației naționale a țării de origine;

(iii) tatăl sau mama beneficiarului de protecție internațională sau o altă persoană majoră care este responsabilă pentru acesta potrivit legii române, atunci când respectivul beneficiar este minor și necăsătorit.

k) minor - cetățeanul străin sau apatridul care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

k¹) minor neînsoțit - minorul, cetățean străin sau apatrid, care intră pe teritoriul României neînsoțit de părinți sau de o persoană majoră care să fie responsabilă pentru acesta potrivit legii române și nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană, precum și minorul care este lăsat neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul României;

l) persoane strămutate - cetățeni ai țărilor terțe sau apatrizi care au fost nevoiți să își părăsească țările ori regiunile de origine sau au fost evacuați, în special ca răspuns al apelului organizațiilor internaționale, și care nu se pot întoarce în condiții de siguranță datorită situației care persistă în acea țară, care se pot încadra în domeniul de aplicare a art. 1 lit. A din Convenția de la Geneva sau a altor instrumente naționale ori internaționale pe care România este obligată să le respecte, prin care se acordă protecție internațională, în special:

(i) persoane care au părăsit zone de conflict armat sau de violență generalizată;

(ii) persoane expuse riscurilor majore sau care au fost victime ale încălcărilor sistematice ori generalizate ale drepturilor lor;

m) flux masiv - sosirea în Uniunea Europeană a unui număr mare de persoane strămutate care vin dintr-o țară sau dintr-o zonă geografică specifică, indiferent dacă sosirea lor în Uniunea Europeană a fost spontană ori ajutată;

n) zonă de tranzit - suprafața situată la frontiera de stat ori în apropierea acesteia, destinată staționării persoanelor care nu au primit aprobarea de intrare în teritoriu, a mijloacelor de transport și a bunurilor, până la stabilirea regimului lor juridic la trecerea frontierei de stat. În cazul aeroporturilor internaționale, prin zonă de tranzit se înțelege suprafața situată între punctul de îmbarcare/debarcare și locurile destinate efectuării controlului pentru trecerea frontierei;

o) centru de cazare - orice spațiu folosit pentru cazarea colectivă a solicitanților de azil.

p) condiții de primire - ansamblul măsurilor luate de statul român în favoarea solicitanților de protecție internațională, în conformitate cu prezenta lege;

q) condiții materiale de primire - asistența acordată solicitanților de protecție internațională, incluzând cazare, hrană, materiale de întreținere și igienă, îmbrăcăminte și încălțăminte, transport, care pot fi acordate în natură, sub formă de alocații financiare sau tichete ori printr-o combinație a acestor 3 elemente, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) În implementarea criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un străin, se utilizează definițiile prevăzute în:

a) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Dublin;

b) Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului "Eurodac" pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Eurodac.

CAPITOLUL II

Principii și garanții procedurale

ARTICOLUL 4 Accesul la procedura de azil Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui cetățean străin sau apatrid, aflat pe teritoriul României ori la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului român, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 50¹, art. 91 alin. (2) lit. b), art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2), art. 97 alin. (2) și la art. 120 alin. (2) lit. a).

ARTICOLUL 5 Nediscriminarea Dispozițiile prezentei legi se aplică fără discriminare, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, de situația materială, de statutul la naștere ori de statutul dobândit sau de orice altă distincție.

ARTICOLUL 5¹ Situația persoanelor vulnerabile (1) Aplicarea dispozițiilor prezentei legi se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.

(2) În categoria persoanelor vulnerabile sunt incluși minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copiii lor minori, victimele traficului de persoane, persoanele care suferă de afecțiuni grave, persoanele cu afecțiuni mintale și persoanele care au fost supuse torturilor, violurilor sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, ori aflate în alte situații speciale.

(3) Pentru scopurile prezentei legi apartenența la categoria persoanelor vulnerabile se determină după depunerea cererii de azil, cât mai curând posibil, de către specialiști din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, pe baza unei evaluări individuale. În vederea realizării evaluării individuale și a luării măsurilor adecvate pentru asigurarea drepturilor și garanțiilor prevăzute de prezenta lege, autoritățile competente acordă sprijin de specialitate, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări.

(4) În situația în care au fost identificate persoane vulnerabile cu nevoi speciale, personalul de specialitate al Inspectoratului General pentru Imigrări realizează evaluări în scopul identificării nevoilor speciale și dispune măsurile adecvate în scopul asigurării drepturilor și garanțiilor prevăzute de prezenta lege pe durata procedurii de azil.

(5) În faza administrativă a procedurii de azil, actele întocmite anterior constatării nevoilor speciale vor fi refăcute și/sau completate, numai în cazul în care este necesar pentru soluționarea corespunzătoare a cererilor de azil.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări monitorizează situația solicitanților cu nevoi speciale de primire și, împreună cu autoritățile competente, se asigură că asistența oferită acestora se acordă pe toată durata procedurii de azil.

ARTICOLUL 6 Nereturnarea (1) Împotriva solicitantului de azil nu pot fi luate măsuri de expulzare, extrădare sau de returnare forțată de la frontieră ori de pe teritoriul României, cu

excepția cazurilor prevăzute la art. 44 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.

(2) Persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară este protejată împotriva expulzării, extrădării ori returnării în țara de origine sau în orice stat în care viața ori libertatea sa ar fi pusă în pericol sau în care ar fi supusă la torturi, tratamente inumane ori degradante.

(3) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (2) și fără a afecta, în mod automat, forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție subsidiară poate fi îndepărtată de pe teritoriul României, dacă:

a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului român; sau

b) persoana în cauză, fiind condamnată pentru o infracțiune gravă printr-o hotărâre definitivă, constituie un pericol la adresa ordinii publice din România.

(4) În sensul prezentei legi, prin infracțiune gravă se înțelege orice infracțiune săvârșită cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate al cărei maxim special este de peste 5 ani.

27/01/2014 - alineatul a fost modificat prin Ordonanță 1/2014

ARTICOLUL 7 Unitatea familiei Autoritățile române asigură respectarea principiului unității familiei, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

ARTICOLUL 8 Interesul superior al copilului În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului.

ARTICOLUL 9 Perioada acordării unei forme de protecție Statutul de refugiat și protecția subsidiară se acordă pe o perioadă nedeterminată.

ARTICOLUL 10 Confidențialitatea Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale. Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor care desfășoară activități în domeniul azilului sau unor terțe persoane implicate în procedura de azil ori care, accidental, intră în posesia unor astfel de date.

ARTICOLUL 11 Cauză de nepedepsire Nu se pedepsesc faptele de intrare sau ședere ilegală pe teritoriul României, comise de persoanele cărora li s-a acordat o formă de protecție conform prezentei legi.

ARTICOLUL 12 Rolul activ Autoritățile competente cu soluționarea cererilor de azil investighează, din oficiu, orice împrejurări de fapt și de drept care pot conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă aceste împrejurări nu au fost invocate sau menționate în cererea de azil sau în plângere.

ARTICOLUL 12¹ Pregătirea personalului (1) Inspectoratul General pentru Imigrări asigură pregătirea specifică a personalului cu competențe în domeniul azilului și integrării, prin programe de formare la locul de muncă și de pregătire în cadrul instituțiilor de formare

profesională ale Ministerului Afacerilor Interne. În acest scop sunt luate în considerare resurse relevante de pregătire, inclusiv cele dezvoltate de BESA.

(2) Programele de formare și pregătire includ aspecte referitoare la:

- a) legislația internațională și a Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului și al azilului;
- b) modul de procesare a cererilor de protecție internațională a persoanelor vulnerabile;
- c) mecanisme de identificare și asistență acordată persoanelor vulnerabile;
- d) tehnici de interviu;
- e) utilizarea expertizelor în procedura de azil;
- f) furnizarea și utilizarea informațiilor din țara de origine;
- g) procedura de determinare a statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil.

ARTICOLUL 12² Pregătirea personalului altor structuri competente să primească cereri de azil Inspectoratul General pentru Imigrări asigură personalului autorităților prevăzute la art. 35, competent cu primirea cererilor de protecție internațională, informațiile relevante și pregătirea corespunzătoare pentru îndeplinirea acestor atribuții, în cadrul instituțiilor de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne.

ARTICOLUL 13 Examinarea cererii de azil (1) Hotărârea privind soluționarea cererii de azil este luată după o examinare corespunzătoare a situației solicitantului de către funcționarii anume desemnați, calificați în problematica azilului. Aceasta presupune:

- a) examinarea individuală a fiecărei cereri de azil și luarea unei hotărâri în mod obiectiv și imparțial; și
- b) consultarea informațiilor din țara de origine și, dacă este necesar, din țările tranzitate, obținute din diferite surse, necesare pentru evaluarea situației personale a solicitantului de azil.

(2) Orice cerere de azil este analizată individual și succesiv din perspectiva statutului de refugiat și a protecției subsidiare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) O cerere de azil nu poate fi respinsă exclusiv pe motiv că aceasta a fost depusă tardiv.

ARTICOLUL 14 Hotărârea luată cu privire la cererile de azil (1) Hotărârea prin care se soluționează cererea de azil se redactează și va cuprinde, în mod obligatoriu, situația în fapt și în drept, precum și informații privind calea de atac de care beneficiază, termenul de depunere a plângerii, precum și organul sau instanța competentă la care se depune plângerea împotriva unei hotărâri de respingere.

(2) În cazul cererilor de azil depuse de un reprezentant legal în numele mai multor persoane și care au la bază aceleași motive invocate pentru acordarea unei forme de protecție, cererile se vor conexe, urmând a se pronunța o singură hotărâre în cauză.

ARTICOLUL 15 Presumția de bună-credință Atunci când o parte din motive sau toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sunt

probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă prezumția de bună-credință, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil;
- b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;
- c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa;
- d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate;
- e) credibilitatea generală a solicitantului a putut fi stabilită.

ARTICOLUL 16 Garanții privind minorii neînsoțiți solicitanți de azil (1) Cererea de azil a unui minor neînsoțit se analizează cu prioritate.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri pentru numirea, în cel mai scurt timp, a unui reprezentant legal care să îl asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe parcursul procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil, după caz.

(2¹) Minorul neînsoțit este informat, de îndată, cu privire la numirea reprezentantului legal. Reprezentantul legal își îndeplinește îndatoririle în conformitate cu principiul interesului superior al copilului și are expertiza necesară în acest scop.

(3) Nu este necesară numirea unui reprezentant legal pentru solicitantul de azil minor neînsoțit în situația în care acesta urmează să împlinească vârsta majoratului în termen de 15 zile de la depunerea cererii de azil.

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări:

- a) se asigură că reprezentantului legal i se dă posibilitatea de a-l informa pe minorul neînsoțit despre semnificația și posibilele consecințe ale interviului personal și, după caz, despre modul în care trebuie să se pregătească pentru interviul personal;
- b) oferă informații juridice procedurale menționate în conformitate cu art. 17 și informații despre procedurile de retragere a protecției internaționale, atât minorului, cât și reprezentantului legal al acestuia;
- c) informează reprezentantul legal și solicitantul de azil minor neînsoțit, într-o limbă pe care acesta din urmă o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la posibilitatea efectuării unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei. Această informare trebuie să cuprindă, de asemenea, precizări referitoare la metodele de examinare medicală, posibilele consecințe ale rezultatului acestei examinări și efectele eventualului refuz de a se supune expertizei medico-legale.

(4¹) Expertiza medico-legală de evaluare a vârstei se efectuează cu respectarea deplină a demnității individuale a minorului, utilizându-se metodele cele mai puțin invazive, care să permită, în măsura posibilului, un rezultat fiabil.

(5) În scopul aplicării prevederilor prezentului articol Inspectoratul General pentru Imigrări colaborează cu structurile autorităților administrației publice locale cu atribuții în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului, precum și cu instanțele de judecată competente, după caz, în vederea clarificării situației juridice a minorului sau în cazul în care față de acesta a fost instituită o măsură de protecție specială.

CAPITOLUL III Drepturi și obligații

SECȚIUNEA 1 Drepturile și obligațiile solicitanților de azil

ARTICOLUL 17 Drepturi (1) Pe durata procedurii de azil străinul care solicită acordarea unei forme de protecție are următoarele drepturi:

- a) dreptul de a rămâne în România până la expirarea unui termen de 15 zile de la finalizarea procedurii de azil, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă în urma soluționării acesteia în procedură accelerată sau în procedură la frontieră, caz în care străinul trebuie să părăsească statul român de îndată ce procedura de azil a fost finalizată. În cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil, dreptul de a rămâne pe teritoriul României încetează la data efectuării transferului;
- b) dreptul de a fi asistat de un avocat în orice fază a procedurii de azil;
- c) dreptul de a i se asigura, în mod gratuit, în orice fază a procedurii de azil, inclusiv în faza judecătorească a procedurii prin care s-a dispus măsura restrictivă prevăzută la art. 19² alin. (1) lit. c), un interpret apt să asigure o comunicare corespunzătoare;
- d) dreptul de a contacta și a fi asistat de un funcționar al Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în orice fază a procedurii de azil;
- e) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii de azil;
- f) dreptul de a fi informat, în momentul depunerii cererii sau ulterior, în termen de maximum 15 zile de la depunerea cererii, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la procedura de urmat, drepturile pe care le are și obligațiile ce îi revin pe parcursul procedurii de azil, cu privire la consecințele nerespectării acestor obligații și ale lipsei cooperării cu autoritățile competente, precum și cu privire la consecințele unei retrageri explicite sau implicite a cererii;
- f¹) dreptul de a avea acces, personal sau prin reprezentant, la informații conținute de dosarul personal, cu excepția situației în care divulgarea informațiilor sau a surselor de la care au fost obținute ar periclita securitatea națională, a organizațiilor sau a persoanelor care au furnizat respectivele informații sau în cazul în care s-ar prejudicia examinarea cererii de protecție internațională. Accesul la informații din dosarul personal se face pe bază de cerere adresată structurii specializate pe probleme de azil a Inspectoratului General pentru Imigrări. La cererea solicitantului de protecție internațională pot fi eliberate, în mod gratuit, copii ale unor documente de la dosarul personal, potrivit prevederilor prezentei legi;
- g) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;
- h) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate, a cărui valabilitate va fi prelungită periodic de Oficiul Român pentru Imigrări. Solicitantul care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru plata taxei aferente eliberării sau prelungirii documentului

temporar de identitate este scutit de plata acestei taxe. În lipsa unor documente care să certifice identitatea solicitantului, în documentul temporar de identitate va fi menționată identitatea declarată. Un astfel de document nu se va elibera:

- (i) străinilor care au solicitat azil într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, atât timp cât nu li s-a acordat accesul la teritoriu printr-o hotărâre a Oficiului Român pentru Imigrări;
- (ii) străinilor aflați în custodie publică pentru motive de securitate națională și ordine publică, care solicită azil, atât timp cât această măsură este menținută;
- (iii) străinilor care sunt luați în custodie publică în condițiile art. 19¹⁴ alin. (1);

i) dreptul de a participa la activități de adaptare culturală;

j) dreptul solicitantului de protecție internațională care nu dispune de mijloace de întreținere de a beneficia, la cerere, pe toată durata procedurii de azil, precum și pe perioada prevăzută la lit. a), de condiții materiale de primire, care garantează subzistența și protejează sănătatea fizică și mintală a acestuia. Sumele necesare pentru acordarea condițiilor materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne;

k) dreptul de a fi cazat în centrele de primire și cazare, aflate în subordinea Oficiului Român pentru Imigrări, până la încetarea dreptului de a rămâne pe teritoriul României, pentru solicitantul de azil care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru întreținere;

l) dreptul solicitanților de azil cu nevoi speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;

m) dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și tratament corespunzător, asistență medicală spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care îi pun viața în pericol iminent, prin sistemul național de asistență medicală de urgență și de prim ajutor calificat.

Aceste servicii se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau/și prin alte unități sanitare acreditate și autorizate conform legii;

m¹) dreptul de a fi inclus în programele naționale de sănătate publică ce au drept scop prevenirea, supravegherea și controlul bolilor transmisibile, în situațiile de risc epidemiologic;

n) dreptul solicitanților de azil cu nevoi speciale de a primi asistență medicală adecvată;

n¹) dreptul de a primi asistență socială în condițiile prevăzute de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare;

o) dreptul de a primi acces la piața forței de muncă în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, după expirarea unei perioade de 3 luni de la data depunerii cererii de azil, dacă în cazul cererii sale nu a fost luată o hotărâre în faza administrativă a procedurii, iar întârzierea nu poate fi imputată acestuia, precum și pe perioada derulării procedurii de azil în faza judecătorească. Solicitanții de azil care la data depunerii unei cereri de azil au un drept de ședere pe teritoriul României și sunt încadrați legal în muncă pot desfășura în continuare activitatea lucrativă;

o¹) dreptul solicitanților de azil care au acces la piața forței de muncă, potrivit lit. o), de a beneficia de măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă, precum și de protecție în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;

p) dreptul solicitanților de azil minori de a avea acces la învățământul antepreșcolar, preșcolar și școlar obligatoriu, în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români, cât timp nu se pune în executare o măsură de îndepărtare a acestora sau a părinților lor de pe teritoriul României;

q) dreptul la decontarea, pe bază de cerere, a cheltuielilor de transport ocazionate de deplasarea solicitanților de azil la instanța de judecată pentru a participa la termenele de judecată, dacă procesul se desfășoară în altă localitate decât cea în care este cazat, iar deplasarea se realizează cu mijloace de transport auto, feroviar, la clasa a doua sau naval. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări în acest sens, pe baza documentelor justificative;

r) dreptul de a fi vizitați de membrii familiei, reprezentanți ai organizațiilor și organismelor neguvernamentale naționale sau internaționale cu atribuții în domeniul azilului sau al respectării drepturilor omului, autorizate și acreditate în condițiile legii, precum și de reprezentantul legal;

s) dreptul de a i se furniza, la cerere, informații juridice și procedurale, inclusiv informații privind procedura în faza administrativă, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului;

ș) dreptul de a i se furniza, la cerere, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului, informații cu privire la motivele hotărârii de respingere a cererii de azil, la procedura de contestare a ordonanței prin care a fost dispusă măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat, precum și referitoare la posibilitatea de contestare a deciziei prin care a fost dispusă acordarea, limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire.

(1¹) Pentru a beneficia de drepturile prevăzute de lege, Inspectoratul General pentru Imigrări atribuie solicitanților de azil un cod numeric personal, care se înscrie în documentul temporar de identitate.

(1²) Inspectoratul General pentru Imigrări acordă Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), la cerere, acces la documentele existente la dosarul străinului care a solicitat protecție internațională, cu excepția situației în care divulgarea informațiilor sau a surselor de la care au fost obținute ar periclita securitatea națională, a organizațiilor sau a persoanelor care au furnizat respectivele informații sau în cazul în care s-ar prejudicia examinarea cererii de protecție internațională. În scopul accesării informațiilor conținute de dosarul personal al străinului care a solicitat protecție internațională este necesar acordul acestuia. În îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă art. 35 din Convenția de la Geneva, Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) poate să își prezinte opiniile în fața autorităților naționale competente cu privire la cererile de azil, în orice etapă a procedurii de azil.

(2) Procedura și quantumul sumelor aferente asigurării condițiilor materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza datelor comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții sau de Institutul Național de Statistică.

(3) Fondurile bănești necesare pentru asigurarea drepturilor prevăzute la alin. (1) lit. c), f), g), h), i), k), l), m) și n) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(4) Minorii beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(5) Dacă solicitantul nu dispune de mijloace materiale, Oficiul Român pentru Imigrări îi poate stabili un loc de reședință și îi asigură asistența materială necesară pentru întreținere, pe întreaga durată a procedurii de azil.

(6) Pentru motive justificate de interesul public, securitatea națională, ordinea, sănătatea și morala publică, protecția drepturilor și libertăților altor persoane - chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere - Oficiul Român pentru Imigrări, pe toată durata procedurii de azil sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, după caz, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, din oficiu sau la solicitarea autorităților competente.

(7) Procedura de azil prevăzută la alin. (1) se finalizează:

a) de la data pronunțării hotărârii instanței, în cazul cererilor soluționate în procedură accelerată sau în procedură la frontieră;

b) de la data comunicării deciziei de închidere a dosarului;

c) de la data comunicării hotărârii Inspectoratului General pentru Imigrări prin care s-a acordat statut de refugiat;

d) de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului, ori de la data pronunțării hotărârii instanței de recurs;

e) de la data realizării transferului în statul membru responsabil, în cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil.

(8) Atunci când capacitatea de cazare în centrele de primire și cazare pentru solicitanții de azil este depășită, Inspectoratul General pentru Imigrări, în limita fondurilor disponibile, poate acorda solicitanților de azil o sumă de bani în scopul închirierii unor spații de locuit sau poate contracta servicii de specialitate pentru recepția și cazarea solicitanților de azil în locații individuale sau colective.

(8¹) Prin capacitate de cazare depășită în sensul alin. (8) se înțelege situația în care gradul de ocupare al spațiilor de cazare în centrele regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil depășește 90%, constatată de Inspectoratul General pentru Imigrări prin decizie emisă în acest sens.

(9) Sumele acordate solicitanților de azil potrivit prevederilor alin. (8) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne. La stabilirea cuantumului sumelor se ține cont de datele comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții sau de Institutul Național de Statistică.

(10) Solicitanții de azil prezintă Inspectoratului General pentru Imigrări, în cel mai scurt timp, documente justificative din care să rezulte faptul că au închiriat spații de locuit.

(11) Contractarea serviciilor de specialitate pentru recepția și cazarea solicitanților de azil, prevăzută la alin. (8), se face cu luarea în considerare a standardelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ARTICOLUL 18 Accesul la educație al solicitanților de azil minori (1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, solicitanții de azil minori beneficiază, în mod gratuit, de un curs pregătitor intensiv în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ.

(2) Cursul pregătitor prevăzut la alin. (1) este organizat de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Solicitantul de azil minor este înscris la cursul pregătitor în termen de 3 luni de la data depunerii cererii de azil. Concomitent, solicitantul de azil minor poate fi înscris ca audient în anul de studii corespunzător.

(4) La finalul cursului pregătitor prevăzut la alin. (1), o comisie de evaluare, ale cărei componență și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului educației naționale și cercetării

științifice, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea minorilor solicitanți de protecție internațională în România, în anul de studiu corespunzător.

Drepturile și obligațiile beneficiarilor unei forme de protecție

ARTICOLUL 20 Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi:

- a) să rămână pe teritoriul României și să obțină permis de ședere și document de călătorie pentru trecerea frontierei de stat. Beneficiarului unei forme de protecție i se atribuie un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere și în documentul de călătorie pentru trecerea frontierei de stat;
- b) să își aleagă locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străini;
- c) să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesii libere și să efectueze acte juridice, să efectueze acte și fapte de comerț, inclusiv activități economice în mod independent, în aceleași condiții ca și cetățenii români;
- d) să își transfere bunurile pe care le-a introdus în România pe teritoriul unei alte țări, în vederea reinstalării;
- e) să beneficieze de tratamentul cel mai favorabil prevăzut de lege pentru cetățenii străini în ceea ce privește dobândirea proprietăților mobiliare și imobiliare;
- f) să beneficieze de protecția proprietății intelectuale, în condițiile stabilite de lege;
- g) să beneficieze de asigurări sociale, de măsuri de asistență socială și asigurări sociale de sănătate, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- h) să aibă acces la toate formele de învățământ, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- i) să beneficieze de un tratament egal cu cel acordat cetățenilor români în ceea ce privește libertatea de a practica propria religie și de instruire religioasă a copiilor săi;
- j) să beneficieze de dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cazul său;
- k) să beneficieze de dreptul la asociere în ceea ce privește asociațiile cu scop apolitic și nelucrative și sindicatele profesionale, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- l) să aibă acces liber la instanțele de judecată și la asistența administrativă;
- m) să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului, un ajutor lunar nerambursabil, denumit în continuare ajutor, al cărui quantum este raportat la indicatorul social de referință, pentru o perioadă de maximum 12 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare;
- n) să participe, la cerere, la programele de integrare și să fie cazat în centrele Oficiului Român pentru Imigrări, în condițiile stabilite de lege;
- o) să își stabilească domiciliul legal în România, potrivit legislației privind regimul juridic al străinilor;
- p) să poată beneficia, la cerere, de asistență în vederea repatrierii voluntare.

q) să aibă acces la dobândirea unei locuințe, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;

r) să beneficieze de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește echivalarea studiilor sau a perioadelor de studii, recunoașterea diplomelor, atestatelor și certificatelor de competență, precum și a calificărilor profesionale care dau acces la profesiile reglementate din România, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(2) Minorii neînsoțiți beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(5) Fondurile bănești necesare în vederea acordării ajutorului sunt asigurate din bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială și agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare agenții teritoriale.

(5¹) Cuantumul ajutorului se stabilește la 1,08 ISR.

(5²) Acordarea ajutorului nerambursabil poate fi suspendată sau poate înceta în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Permisul de ședere prevăzut la alin. (1) lit. a) se eliberează, de îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale în România, pentru o perioadă de 3 ani, în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat, respectiv pentru o perioadă de 2 ani, persoanelor cărora li s-a acordat protecție subsidiară. După expirare, se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate.

(7) În cazul beneficiarilor unei forme de protecție cărora li se aplică prevederile art. 6 alin. (3), permisul de ședere nu va fi eliberat sau valabilitatea acestuia va înceta.

(8) Documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează, la cerere, beneficiarilor protecției internaționale în România pentru o perioadă de 2 ani, fără posibilitatea prelungirii valabilității. După expirare, se eliberează un nou document de călătorie cu aceeași valabilitate.

(9) Beneficiarilor statutului de refugiat și ai protecției subsidiare aflați în străinătate, care nu mai posedă documente de călătorie valabile, li se vor elibera de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu avizul Oficiului Român pentru Imigrări, titluri de călătorie numai pentru revenirea în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.

(10) În cazul în care se acordă protecție internațională în România unui străin care are un permis de ședere pe termen lung într-un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită statului membru în cauză să înscrie, în permisul de ședere pe termen lung, mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către România.

ARTICOLUL 20¹ Readmisia beneficiarilor protecției internaționale în România (1) Străinii, beneficiari ai protecției internaționale în România, sunt readmiși pe teritoriul României imediat și fără formalități, împreună cu membrii lor de familie, ca urmare a unei decizii de îndepărtare luate de statul membru în care au avut drept de ședere pe termen lung.

(2) Pentru stabilirea situației străinilor care au înscrisă, în permisul de ședere pe termen lung, eliberat de un alt stat membru, mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către România, Inspectoratul General pentru Imigrări comunică statului membru interesat, în termen de cel mult o lună de la primirea unei cereri în acest sens, dacă străinul beneficiază în continuare de protecție internațională în România.

ARTICOLUL 20² Accesul la educație al beneficiarilor de protecție internațională minori

(1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, minorii cărora le-a fost acordată protecția internațională în România beneficiază, în mod gratuit, pe durata unui an școlar, de un curs pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ.

(2) Cursul pregătitor prevăzut la alin. (1) este organizat de Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Minorul beneficiar al protecției internaționale este înscris la cursul prevăzut la alin. (1) de îndată ce i-a fost acordată forma de protecție internațională.

(4) Cursul pregătitor început în perioada cât minorul a avut calitatea de solicitant de azil, potrivit art. 18, se continuă și după acordarea protecției internaționale, până la finalizarea acestuia.

(5) La finalul cursului de inițiere în limba română, o comisie de evaluare, ale cărei componente și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului educației naționale, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea străinilor minori care au obținut o formă de protecție internațională în anul de studiu corespunzător.

ARTICOLUL 21 Obligațiile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Beneficiarul unei forme de protecție are următoarele obligații:

a) să respecte Constituția României, legile și celelalte acte normative emise de autoritățile române;

b) să aibă o conduită corectă și civilizată, să respecte măsurile stabilite de organele române competente în materie de refugiați și să răspundă la solicitările acestora;

c) să respecte regulamentele de ordine interioară din centrele Oficiului Român pentru Imigrări, dacă este cazat într-un asemenea centru;

d) să evite provocarea oricăror stări conflictuale sau incidente cu populația ori comiterea unor fapte ce pot intra sub incidența legii penale;

e) să se supună regulilor privind regimul juridic al străinilor, în măsura în care legea nu dispune altfel.

(2) Ajutorul se solicită în termen de cel mult 3 luni de la dobândirea formei de protecție, iar după acest termen dreptul se prescrie.

(2¹) Ajutorul se plătește pe stat de plată. În situația în care timp de 3 luni ajutorul nu este ridicat de beneficiar, plata acestuia se suspendă, iar dacă până la finalizarea termenului de 9 luni nu a fost solicitat, nu se mai acordă.

(2²) În situația suspendării ajutorului, agențiile teritoriale au obligația efectuării verificărilor pentru determinarea cauzelor care au condus la neridicarea acestuia de către beneficiari. În cazul în care se constată că aceștia nu se mai află pe teritoriul României sau că realizează venituri pe membru de familie cel puțin egale cu nivelul ajutorului, acordarea acestuia încetează.

(3) Beneficiarul unei forme de protecție, posesor al unui permis de ședere sau, după caz, al unui document de călătorie este obligat:

a) să depună personal, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității permisului de ședere sau a documentului de călătorie, toate actele necesare în vederea eliberării de noi documente;

b) să declare furtul documentului de călătorie, în termen de 48 de ore, la cea mai apropiată unitate de poliție din țară sau, după caz, de pe teritoriul statului în care s-a produs evenimentul, solicitând eliberarea unei adeverințe care să ateste declararea evenimentului respectiv;

c) să declare pierderea documentului de călătorie, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la autoritatea care l-a eliberat, iar în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României;

d) să declare distrugerea sau deteriorarea documentului de călătorie la autoritatea competentă, cu ocazia solicitării eliberării unui nou document;

e) să declare furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații, la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, caz în care i se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate.

(4) În cazul minorilor, obligațiile prevăzute la alin. (3) revin părinților sau reprezentantului legal, cu excepția celor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, care pot depune personal actele pentru eliberarea permisului de ședere sau, după caz, a documentului de călătorie, cu acordul părinților ori al reprezentantului legal.

ARTICOLUL 21¹ Informarea Inspectoratul General pentru Imigrări informează beneficiarul protecției internaționale, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la drepturile pe care le are și obligațiile ce îi revin ca urmare a recunoașterii statutului de refugiat sau acordării protecției subsidiare, de îndată ce protecția internațională a fost conferită în România.

CAPITOLUL V Procedura de azil

SECȚIUNEA 1 Procedura ordinară

ARTICOLUL 39 Înaintarea cererii de azil de către un minor (1) În cazul străinului minor, interesele acestuia sunt apărate de către reprezentantul său legal.

(2) Străinul minor depune cererea de azil prin reprezentantul legal, iar în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, cererea de azil poate fi depusă personal.

(3) În cazul străinului minor neînsoțit care și-a manifestat voința de a obține azil, în scris sau oral, în fața autorităților competente, acesta va fi înregistrat ca solicitant de azil, urmând ca cererea de azil să fie depusă la momentul numirii reprezentantului legal.

(4) În cazul în care străinul minor neînsoțit și-a manifestat voința de a obține azil, în scris sau oral, în fața autorităților competente, altele decât Oficiul Român pentru Imigrări, organul teritorial al structurii specializate a Ministerului Administrației și Internelor sau Ministerului Justiției, care a fost sesizat, va informa de îndată Oficiul Român pentru Imigrări, care asigură transportul solicitantului la structura competentă să analizeze cererea de azil.

ARTICOLUL 40 Numirea reprezentantului legal (1) După înregistrarea străinului minor neînsoțit ca solicitant de azil, Inspectoratul General pentru Imigrări va sesiza de îndată autoritatea competentă pentru protecția copilului în a cărei rază teritorială este situat centrul de cazare unde urmează să fie depusă cererea de azil, în scopul declanșării procedurii de numire a unui reprezentant legal. Reprezentarea legală a minorului neînsoțit, odată stabilită, continuă să opereze și pe perioada cât acesta beneficiază de protecție internațională în România.

(2) În cazul solicitantului de azil minor neînsoțit, procedura de azil este suspendată până la numirea unui reprezentant legal. Pe perioada suspendării procedurii de azil minorul beneficiază de drepturile prevăzute la art. 17 și 18.

ARTICOLUL 41 Stabilirea vârstei solicitantului de azil minor (1) În situația în care solicitantul de azil declară că este minor și nu există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, acesta va fi considerat minor.

(2) În situația în care minorul neînsoțit nu poate să își probeze vârsta și există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, structura specializată pe probleme de azil din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări solicită, înainte de soluționarea cererii de azil în fază administrativă, efectuarea unei expertize medico- legale de evaluare a vârstei solicitantului, cu consimțământul prealabil, în scris, al minorului și al reprezentantului său legal.

(3) În cazul în care solicitantul de azil și/sau reprezentantul legal refuză efectuarea expertizei medico- legale de evaluare a vârstei și nu sunt aduse dovezi concludente cu privire la vârsta sa, acesta va fi considerat major.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) se va considera că persoana în cauză a împlinit vârsta de 18 ani la data depunerii cererii de azil.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care la baza refuzului efectuării expertizei medico-legale de stabilire a vârstei stau motive întemeiate, constatate în urma evaluării de către un psiholog din cadrul Oficiului Român pentru Imigrări.

(6) Interpretarea rezultatului expertizei medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului se realizează cu luarea în considerare a principiului interesului superior al minorului.

(7) Refuzul solicitantului minor neînsoțit de a se supune efectuării expertizei medico-legale de evaluare a vârstei nu poate constitui unicul motiv pentru respingerea cererii de azil a acestuia și nici nu împiedică autoritățile competente să emită o hotărâre cu privire la cererea sa de protecție internațională.

ARTICOLUL 42 Numirea curatorului (1) În situația în care există dubii serioase cu privire la discernământul solicitantului de azil major, personalul specializat din cadrul Oficiului Român pentru Imigrări solicită efectuarea unei expertize medico-legale în acest sens.

(2) În cazul în care prin expertiza medico-legală se constată lipsa de discernământ a solicitantului de azil, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), responsabil de caz, solicită numirea unui curator, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(3) Procedura de soluționare a cererii de azil este suspendată până la numirea unui curator. Pe perioada suspendării procedurii de acordare a unei forme de protecție, solicitantul beneficiază de drepturile prevăzute la art. 17 și 18.

(4) Cererea solicitantului de azil lipsit de discernământ este depusă de curator, după numirea acestuia.

(5) Atunci când efectuarea interviului pentru determinarea statutului de refugiat este posibilă, curatorul îl va informa pe solicitantul de azil cu privire la scopul și posibilele consecințe ale interviului personal și va întreprinde demersurile necesare pentru pregătirea solicitantului în vederea susținerii interviului.

(6) Intervievarea solicitantului de azil lipsit de discernământ se efectuează în prezența tutorelui sau, după caz, a curatorului acestuia.

ARTICOLUL 46 Intervievarea solicitanților de protecție internațională vulnerabili Intervievarea solicitanților de protecție internațională vulnerabili se efectuează de funcționarii prevăzuți la art. 48 alin. (2) specializați în acest sens, care vor ține cont de situația specială a acestor persoane.

ARTICOLUL 47 Intervievarea solicitanților de azil minori (1) Intervievarea solicitanților de azil minori se efectuează în prezența reprezentanților legali ai acestora.

(2) Reprezentantul legal îl informează pe solicitantul de azil minor cu privire la scopul și posibilele consecințe ale interviului personal și întreprinde demersurile necesare pentru pregătirea minorului în vederea susținerii interviului.

(3) Intervievarea solicitanților de azil minori se efectuează în toate cazurile în care acest lucru este posibil, în funcție de vârsta și gradul de maturitate ale acestora.

(3¹) Dacă vârsta și gradul de maturitate ale solicitantului de azil minor nu permit intervierea, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) poate decide efectuarea interviului cu unul dintre părinții minorului, caz în care prezența acestuia nu este necesară.

(4) În efectuarea interviului cu solicitantul de azil minor se ține seama de gradul său de dezvoltare intelectuală și de maturitatea sa.

ARTICOLUL 48 Competența soluționării cererilor de azil (1) Intervievarea, analizarea motivelor invocate și decizia asupra cererilor de azil sunt de competența Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Oficiului Român pentru Imigrări anume desemnați.

(3) Numirea funcționarilor se face prin dispoziție a directorului Oficiului Român pentru Imigrări.

ARTICOLUL 49¹ Expertiza medico-legală (1) Atunci când se consideră relevant pentru soluționarea cererii de protecție internațională și dacă există consimțământul solicitantului, acesta va fi supus unei expertize medico-legale cu privire la semne ale expunerii în trecut la persecuție sau la un risc serios.

(2) Refuzul solicitantului de a se supune expertizei medico- legale prevăzute la alin. (1) nu împiedică Inspectoratul General pentru Imigrări să ia o hotărâre cu privire la cererea de azil.

(3) Expertizele medico-legale prevăzute la alin. (1) se realizează prin instituțiile de medicină legală, iar rezultatul acestora se transmite, de îndată, Inspectoratului General pentru Imigrări. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări în acest sens.

(4) Atunci când nu se efectuează o expertiză medico-legală în conformitate cu prevederile alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări informează, în scris, solicitantul că poate efectua, pe cheltuială proprie, o expertiză medico-legală cu privire la semne ale expunerii în trecut la persecuție sau la un risc serios.

(5) Rezultatele expertizelor medico-legale prevăzute la alin. (1) și (4) sunt avute în vedere de Inspectoratul General pentru Imigrări în coroborare cu alte elemente ale cererii de protecție internațională pentru soluționarea acesteia.

ARTICOLUL 50 Soluționarea cererii de azil (1) Cererea de azil este soluționată pe baza documentelor existente la dosarul solicitantului și a motivelor invocate de solicitant, care sunt analizate în raport cu situația concretă din țara de origine și cu credibilitatea solicitantului.

(2) În soluționarea cererilor de azil ale solicitanților de azil minori se ține seama și de gradul lor de dezvoltare intelectuală, precum și de maturitatea acestora.

(3) În soluționarea cererilor de azil ale solicitanților de azil majori lipsiți de discernământ, declarațiile acestora sunt apreciate cu luarea în considerare a gradului în care le este afectat discernământul.

(4) În situațiile prevăzute la art. 45 alin. (3), cererea de azil se soluționează pe baza elementelor existente la dosar.

ARTICOLUL 50¹ Cererea de azil depusă de beneficiarul protecției internaționale acordate de alt stat membru (1) Cererea de azil depusă de un străin care beneficiază de protecție internațională acordată de alt stat membru este respinsă ca inadmisibilă, prin hotărâre motivată.

(2) Solicitantului i se oferă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu, situația personală, pentru a se stabili dacă în cazul său sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios în statul membru care i-a acordat protecție internațională și/sau solicitantul nu beneficiază de protecția efectivă a statului membru în cauză.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), cererea de azil este analizată în conformitate cu prevederile art. 50.

(5) Împotriva hotărârii prevăzute la alin. (1) solicitantul poate depune plângere, dispozițiile art. 80 și 81 aplicându-se în mod corespunzător.

ARTICOLUL 51 Renunțarea la cererea de azil în etapa administrativă (1) Renunțarea la cererea de azil este:

a) explicită, atunci când solicitantul de azil renunță în mod expres la cererea sa;

b) implicită, atunci când solicitantul nu se prezintă la termenul stabilit pentru efectuarea interviului preliminar sau a interviului pentru determinarea unei forme de protecție internațională, fără a prezenta motive întemeiate pentru absența sa.

(2) Solicitantul care renunță explicit la cererea de azil este informat cu privire la consecințele actului de renunțare, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

(3) În situația renunțării implicite, funcționarul Inspectoratului General pentru Imigrări întocmește un proces-verbal prin care se constată neprezentarea la interviu.

(4) În cazul renunțării la cererea de azil, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o decizie de închidere a dosarului, care se comunică solicitantului în condițiile prezentei legi și care nu este supusă căilor de atac.

(5) În cazul renunțării implicite, decizia de închidere a dosarului se emite după expirarea unui termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la alin. (3).

ARTICOLUL 52 Termenul de soluționare a cererii de azil (1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) efectuează interviul, analizează motivele invocate de solicitant și se pronunță asupra cererii solicitantului, în termen de 30 de zile de la preluarea cazului.

(2) Dacă soluționarea cererii de azil necesită o documentare suplimentară, precum și în alte cazuri temeinic justificate, care fac imposibilă realizarea activităților necesare soluționării cererii de azil sau conduc la nerespectarea garanțiilor recunoscute de prezenta lege din cauze neimputabile solicitantului, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește succesiv cu noi perioade de cel mult 30 de zile, fără a depăși 6 luni de la depunerea cererii de azil.

(3) În situația în care termenul prevăzut la alin. (2) este depășit, solicitantul este informat despre întârziere și primește, la cerere, informații privind motivele întârzierii, precum și cu privire la termenul în care se preconizează adoptarea unei decizii cu privire la cererea sa.

(4) Termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă pe perioada procedurii de determinare a statului membru responsabil cu analiza unei cereri de azil, a procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure sau, după caz, a procedurii țării terțe europene sigure. După încetarea cauzei de suspendare termenul de soluționare nu poate fi mai mic de 20 de zile.

(5) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit succesiv cu noi perioade care cumulate nu depășesc 9 luni, în următoarele situații:

a) procedura de azil implică elemente complexe în fapt și/sau în drept; sau

b) un număr mare de străini solicită simultan protecție internațională, ceea ce în practică face foarte dificilă soluționarea cererilor acestora în etapa administrativă în termenul de 6 luni.

(6) În mod excepțional, în situații temeinic justificate, termenele prevăzute la alin. (2) și (5) pot fi prelungite cu cel mult 3 luni.

ARTICOLUL 53 Hotărârea de soluționare a cererii de azil (1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o hotărâre prin care:

- a) recunoaște statutul de refugiat; sau
- b) acordă protecția subsidiară; sau
- c) respinge cererea de azil.

(2) Hotărârea de acordare a protecției subsidiare cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat.

(3) Hotărârea de respingere a cererii de azil cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 23 și 24, art. 26 sau 27, precum și mențiunea cu privire la obligația de a părăsi teritoriul României potrivit dispozițiilor art. 19 lit. j).

ARTICOLUL 54 Comunicarea hotărârii de soluționare a cererii de azil (1) Admiterea sau respingerea cererii de azil se face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la ultima reședință declarată a acestuia. Hotărârea comunicată este însoțită de o informare în scris, în limba română și într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la soluția de admitere sau de respingere a cererii de azil și condițiile în care hotărârea poate fi contestată, după caz.

(1¹) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de azil poate fi comunicată, după caz, avocatului sau reprezentantului organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal pe solicitant, în măsura în care solicitantul a precizat în mod expres acest lucru. Comunicarea se realizează direct de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la adresa indicată de avocat sau de reprezentantul organizației neguvernamentale.

(2) În cazul în care comunicarea hotărârii nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (1) sau (1¹), aceasta se face prin afișarea, la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări emitente, a unei note de informare ce va cuprinde: numărul documentului temporar de identitate al solicitantului, numărul și data hotărârii, soluția cu privire la cererea de azil, termenul de depunere a plângerii și instanța competentă cu soluționarea acesteia, în cazul hotărârilor de respingere a cererii de azil, precum și data afișării.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), nota de informare este afișată pe toată durata termenului de depunere a plângerii, iar hotărârea se consideră a fi comunicată de la data afișării notei de informare.

(4) Motivele de acordare a unei forme de protecție nu se comunică.

ARTICOLUL 55 Termenul de depunere a plângerii (1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b) și c) se poate face plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

(2) În cazul în care plângerea a fost depusă în termenul prevăzut la alin. (1), solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării plângerii.

ARTICOLUL 56 Depunerea plângerii (1) Plângerea motivată se depune la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea sau la instanța competentă și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de azil, precum și de înscrisurile sau orice alte elemente pe care se sprijină plângerea.

(1¹) Plângerea motivată depusă la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări se înaintează de îndată instanței competente, însoțită de înscrisurile sau orice alte elemente care au stat la baza emiterii hotărârii.

(1²) În cazul în care plângerea a fost depusă de solicitant direct la instanța de judecată, se citează de îndată Oficiul Român pentru Imigrări la adresa structurii specializate pe probleme de azil care a emis hotărârea de respingere a cererii de azil.

(2) În cazul minorului, plângerea se depune de către reprezentantul său legal. Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate depune plângerea în nume propriu.

(3) În cazul străinului lipsit de discernământ, plângerea se depune de curator.

ARTICOLUL 57 Conținutul plângerii (1) Plângerea trebuie să cuprindă:

a) numele și reședința petentului, denumirea și sediul structurii competente care a soluționat cererea de azil în procedură administrativă;

b) obiectul cererii;

c) prezentarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază plângerea;

d) indicarea dovezilor pe care se sprijină plângerea;

e) semnătura.

(2) Când dovada se face prin înscrisuri, se va alătura la plângere o copie pentru pârât și o copie pentru instanță. Copiile vor fi certificate de petent că sunt conforme cu originalul.

ARTICOLUL 58 Confidențialitatea în procedura în instanță (1) În etapa judecătorească de soluționare a cererilor de azil, dezbaterile au loc în ședință secretă.

(2) În etapa judecătorească, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității.

ARTICOLUL 59 Exercițiul drepturilor procedurale Exercițierea drepturilor procedurale se face numai personal sau prin asistența unui apărător.

ARTICOLUL 60 Părțile În înțelesul prezentei legi, părțile sunt:

a) Oficiul Român pentru Imigrări;

b) solicitantul de azil a cărui cerere de azil a fost respinsă total sau în parte.

ARTICOLUL 61 Întâmpinarea Întâmpinarea va cuprinde:

1. excepțiile de procedură pe care intimatul le ridică la plângerea formulată de petent;

2. răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale plângerii;

3. dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt al plângerii. Când va cere dovada cu martori, intimatul va arăta numele și domiciliul sau, după caz, reședința acestora;

4. semnătura.

ARTICOLUL 61¹ Neaplicarea unor dispoziții din Codul de procedură civilă Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică în procedurile prevăzute de prezenta lege.

ARTICOLUL 62 Înfățișări și dezbateri (1) Cauzele având ca obiect cereri de azil se judecă cu precădere față de celelalte cauze civile, într-un termen de 30 de zile.

(2) Instanța va putea acorda un singur termen pentru lipsa de apărare, temeinic motivată.

ARTICOLUL 63 Audierea Instanța poate dispune audierea solicitantului de azil atunci când apreciază că aceasta este utilă soluționării cauzei.

ARTICOLUL 64 Soluționarea plângerii (1) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(2) Instanța soluționează plângerea în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.

(3) Instanța va motiva hotărârea luată în termen de 5 zile de la pronunțare.

ARTICOLUL 65 Cheltuielile de judecată Plângerea, precum și celelalte acte de procedură privind soluționarea acesteia sunt scutite de taxa de timbru și nu vor putea fi solicitate cheltuieli de judecată.

ARTICOLUL 66 Termenul de depunere a recursului (1) Împotriva hotărârii instanței contestatarul sau Oficiul Român pentru Imigrări poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

(2) În cazul minorului, recursul se declară de către reprezentantul său legal. Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate declara recurs în nume propriu.

(3) În cazul străinului lipsit de discernământ, recursul se declară de curator.

(4) În cazul în care recursul a fost declarat în termenul prevăzut la alin. (1), solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării recursului.

(5) Termenul de motivare a recursului este de 10 zile de la data comunicării sentinței.

ARTICOLUL 67 Soluționarea recursului Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa de către tribunalul - secția de contencios administrativ - în a cărei circumscripție se află judecătoria a cărei hotărâre este atacată.

ARTICOLUL 68 Renunțarea la judecată (1) Petentul poate să renunțe oricând la judecată fie verbal în ședință, fie prin cerere scrisă.

(2) Renunțarea se constată de instanță printr-o hotărâre cu drept de recurs în termen de 5 zile de la pronunțarea ei.

ARTICOLUL 69 Exercițarea căilor de atac în afara termenului legal (1) În cazul depunerii plângerii, respectiv a recursului în afara termenului legal, solicitantul poate cere suspendarea executării deciziei de returnare. Cererea de suspendare se soluționează în termen de 7 zile de la înregistrarea acesteia de către instanța de judecată competentă, care se va pronunța în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere irevocabilă.

(2) Până la momentul soluționării cererii de suspendare a executării deciziei de returnare, străinul nu poate fi îndepărtat de pe teritoriul statului român.

(3) În cazul în care instanța admite cererea de suspendare a executării deciziei de returnare, efectul suspensiv se acordă până în momentul pronunțării asupra cererii de repunere în termen.

(4) Străinul va beneficia de toate drepturile prevăzute la art. 17 și 18 din momentul admiterii cererii de repunere în termen.

ARTICOLUL 69¹ Aspecte privind aplicarea procedurii ordinare Dispozițiile art. 56-69 se aplică în mod corespunzător și celorlalte proceduri prevăzute de prezenta lege, în măsura în care acestea din urmă nu conțin prevederi speciale sau dispoziții contrare.

ARTICOLUL 70 Decizia de returnare (1) După finalizarea procedurii de azil în cazul străinului care nu a obținut protecție internațională, Inspectoratul General pentru Imigrări emite decizia de returnare, care conține obligația străinului de a părăsi teritoriul României de îndată sau până la expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 19 lit. j).

(2) În cazul în care, din motive obiective, străinul nu poate părăsi teritoriul României în termenul prevăzut la art. 19 lit. j), Inspectoratul General pentru Imigrări acordă acestuia permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de reglementările legale privind regimul străinilor în România.

SECȚIUNEA a 2-a Reunificarea familiei

ARTICOLUL 71 Reunificarea familiei (1) Beneficiarul protecției internaționale în România poate depune cerere de azil pentru membrii familiei sale prevăzuți la art. 2 lit. j), dacă aceștia nu se află pe teritoriul României.

(2) Aceste cereri se depun la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări.

(3) În cazul în care funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) apreciază că a fost făcută dovada legăturii de rudenie de către beneficiarul formei de protecție sau, după caz, a încheierii căsătoriei anterior intrării pe teritoriul României, va solicita misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare ale României acordarea vizei de scurtă ședere pentru membrii de familie prevăzuți la alin. (1), care dețin documente de călătorie valabile.

(3¹) Pentru membrii de familie prevăzuți la alin. (1) care nu dețin documente de călătorie valabile, sunt în imposibilitatea de a le obține și se află în afara țării de origine, la solicitarea funcționarului prevăzut la art. 48 alin. (2), misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează titluri de călătorie dintre cele prevăzute la art. 20 alin. (9) și acordă viză de scurtă ședere în vederea intrării în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României.

(4) După intrarea pe teritoriul României a membrilor de familie, în cazul în care există acordul acestora cu privire la cererea de azil, soluționarea cererii va fi făcută potrivit prevederilor prezentei legi.

ARTICOLUL 72 Reunificarea familiei în cazul minorilor neînsoțiți (1) Reunificarea familială în cazul minorilor neînsoțiți care beneficiază de o formă de protecție se face în funcție de interesul superior al copilului.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări va declanșa procedura de reunificare a familiei din oficiu. Atunci când procedura de reunificare a familiei este declanșată din oficiu, se cere acordul reprezentantului legal sau, după caz, și al minorului neînsoțit. În toate cazurile se va ține cont de opinia minorului neînsoțit și i se va acorda importanța cuvenită.

(3) În cazul în care a fost depistată familia minorului neînsoțit, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) analizează posibilitatea și condițiile de realizare a reunificării și emite o hotărâre motivată în acest sens.

(4) Hotărârea prevăzută la alin. (3) este supusă căilor de atac în condițiile art. 58-69.

ARTICOLUL 73 Depistarea familiei în cazul minorului neînsoțit solicitant sau beneficiar al protecției internaționale (1) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri cât mai curând posibil pentru depistarea familiei minorului neînsoțit, protejând, în același timp, interesul superior al acestuia.

(2) Opinia minorului neînsoțit cu privire la depistarea familiei sale este luată în considerare și i se acordă importanța cuvenită, în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate al acestuia.

(3) Datele și informațiile colectate în scopul prevăzut la alin. (1) sunt prelucrate cu respectarea principiului confidențialității, mai ales atunci când viața sau integritatea fizică a unui minor ori a apropiaților acestuia care au rămas în țara de origine ar fi pusă în pericol.

CAPITOLUL VIII Procedura statului membru responsabil

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale privind statul membru responsabil

ARTICOLUL 115 Preeminența actelor direct aplicabile (1) Începând cu data intrării în vigoare a Tratatului de aderare la Uniunea Europeană, România va aplica prevederile convențiilor sau ale actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene, care stabilesc criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil depuse în unul dintre statele membre de un cetățean al unei țări terțe.

(2) Începând cu aceeași dată, România va aplica prevederile actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene, referitoare la instituirea sistemului EURODAC, pentru compararea amprentelor, în vederea implementării eficiente a convențiilor sau actelor menționate la alin. (1). Competențele și atribuțiile instituțiilor implicate în implementarea sistemului EURODAC vor fi stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

ARTICOLUL 116 Accesul la procedura de azil (1) Unui solicitant de azil i se refuză accesul la procedura de azil în România dacă un alt stat membru este responsabil pentru examinarea cererii de protecție internațională, în conformitate cu prevederile Regulamentului Dublin.

(2) Atunci când niciun alt stat membru nu poate sau nu mai poate fi ținut responsabil, termenul de soluționare a cererii de protecție internațională se reia, potrivit art. 120 alin. (2) lit. b).

(3) În situația în care, după emiterea unei hotărâri de către Inspectoratul General pentru Imigrări sau pronunțarea unei hotărâri judecătorești de către instanța competentă privind determinarea responsabilității unui alt stat membru, se constată imposibilitatea efectuării transferului în acest stat membru din cauza unor circumstanțe excepționale generate de deficiențe sistemice ale procedurii de azil și ale condițiilor de primire a solicitanților, în sensul art. 3 alin. (2) din Regulamentul Dublin, Inspectoratul General pentru Imigrări continuă procedura de determinare a statului membru responsabil pentru a stabili dacă un alt stat membru poate fi desemnat responsabil.

(4) Dacă în urma procedurii prevăzute la alin. (3) este determinat un stat membru responsabil, altul decât cel pentru care a fost emisă anterior o hotărâre, Inspectoratul General pentru Imigrări emite o nouă hotărâre pentru punerea în aplicare a art. 120 alin. (2) lit. a).

(5) Dacă în urma procedurii prevăzute la alin. (3) se stabilește că niciun alt stat membru nu poate fi considerat responsabil, termenul de soluționare a cererii de protecție internațională se reia, potrivit art. 120 alin. (2) lit. b).

ARTICOLUL 117 Autoritatea de coordonare Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, este desemnat autoritatea centrală responsabilă de implementarea Regulamentului Dublin și a Regulamentului Eurodac, în acele materii care intră în sfera sa de competență.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții comune privind statul membru responsabil

ARTICOLUL 118 Obligația de informare (1) După înregistrarea cererii de protecție internațională, funcționarul desemnat al autorității la care a fost înregistrată cererea comunică solicitantului, pe bază de semnătură, informațiile conținute de broșura comună de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, completată cu informații suplimentare specifice României.

(2) Dacă solicitantul este un minor neînsoțit, funcționarul desemnat al autorității la care a fost înregistrată cererea îi aduce la cunoștință acestuia, într-un mod adecvat nivelului său de înțelegere, informațiile conținute de broșura specială de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, completată cu informații suplimentare specifice României, reprezentantul legal al minorului neînsoțit luând la cunoștință, pe bază de semnătură, cu privire la efectuarea informării.(...)

SECȚIUNEA a 3-a

Drepturile și obligațiile persoanelor pe parcursul procedurii de stabilire a statului membru responsabil

ARTICOLUL 127 Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională Drepturile și obligațiile solicitanților unei forme de protecție internațională care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil sunt cele prevăzute la art. 17-19, până la data realizării efective a transferului în statul membru responsabil, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

ARTICOLUL 128 Drepturile și obligațiile cetățenilor străini Drepturile și obligațiile cetățenilor străini care fac obiectul procedurii prevăzute de convențiile sau de actele direct aplicabile ale Uniunii Europene sunt cele prevăzute în legea privind regimul juridic al străinilor pe teritoriul României, pe tot parcursul procedurii de stabilire a statului membru responsabil, prevăzută la art. 122 și 123.

ARTICOLUL 129 Protecția împotriva returnării Împotriva străinilor care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu art. 122, pe perioada desfășurării procedurii nu se pot lua măsuri de expulzare sau de returnare forțată de pe teritoriul României.

CAPITOLUL IX

Protecția temporară

ARTICOLUL 130 Durata protecției temporare (1) Fără a se aduce atingere prevederile art. 132, durata protecției temporare este de un an. În cazul în care aceasta nu încetează în sensul art. 132 lit. b), protecția temporară poate fi prelungită automat cu perioade de 6 luni, pentru maximum un an.

(2) Acolo unde motivele de protecție temporară persistă, Guvernul României, la propunerea Oficiului Român pentru Imigrări, poate trimite Comisiei Europene o propunere adresată Consiliului Uniunii Europene de a extinde protecția temporară până la un an.

ARTICOLUL 131 Acordarea protecției temporare (1) Existența unui flux masiv de persoane strămutate este stabilită printr-o decizie a Consiliului Uniunii Europene.

(2) România poate propune Consiliului Uniunii Europene emiterea unei decizii prin care să se constate existența unui flux masiv de persoane strămutate. Propunerea va cuprinde o descriere a grupurilor specifice de persoane cărora li se va aplica protecția temporară, data la care protecția temporară intră în vigoare și o estimare a scalei de mișcări ale persoanelor strămutate.

(3) Străinii cărora li s-a acordat protecție temporară vor beneficia de această formă de protecție de la data prevăzută în decizia Consiliului Uniunii Europene.

(4) În situația în care se acordă protecție temporară prin decizia Consiliului Uniunii Europene, Guvernul României, la propunerea Oficiului Român pentru Imigrări, emite o hotărâre în care vor fi prevăzute condițiile concrete de asigurare a protecției temporare a persoanelor strămutate pe teritoriul statului român, precum și sursa de finanțare a cheltuielilor determinate de asigurarea protecției temporare.

ARTICOLUL 132 Încetarea protecției temporare Protecția temporară ia sfârșit:

a) când se ajunge la limita maximă a duratei; sau

b) în orice moment, printr-o decizie a Consiliului Uniunii Europene, adoptată în acest sens.

ARTICOLUL 133 Drepturile beneficiarilor protecției temporare (1) Pe toată durata protecției temporare beneficiarii acestei forme de protecție se bucură de următoarele drepturi:

a) de a li se elibera un document prin care li se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul României;

b) de a fi informați, în scris, într-o limbă pe care se presupune că o înțeleg, cu privire la prevederile referitoare la protecția temporară;

c) de a fi angajați în muncă de persoane fizice sau juridice, de a desfășura activități independente, respectând regulile aplicabile profesiei, precum și activități precum oportunități educative pentru adulți, pregătire vocațională și experiență practică de lucru, în condițiile legii;

d) de a beneficia, la cerere, de asistența necesară pentru întreținere, în situația în care nu dispun de mijloacele materiale necesare;

e) dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și tratament corespunzător, asistență medicală spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care îi pun viața în pericol iminent, prin sistemul național de asistență medicală de urgență și de prim ajutor calificat. Aceste servicii se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau/și prin alte unități sanitare acreditate și autorizate conform legii;

f) dreptul beneficiarilor protecției temporare cu nevoi speciale de a primi o asistență medicală adecvată;

g) dreptul de a avea acces la sistemul de învățământ de stat în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, în cazul beneficiarilor protecției temporare care nu au împlinit vârsta de 18 ani.

(2) Sumele acordate pentru hrană, cazare, asistență medicală, drepturile prevăzute la alin. (1) lit. f), precum și alte cheltuieli sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, care va fi emisă în

condițiile art. 131 alin. (4), și asigurate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, și/sau din fondurile Uniunii Europene.

(3) Acolo unde este necesar, persoanele care urmează a fi admise pe teritoriul României în scopul protecției temporare vor beneficia de orice facilitate pentru obținerea vizei necesare, inclusiv viza de tranzit. În acest sens Oficiul Român pentru Imigrări va solicita Ministerului Afacerilor Externe eliberarea vizei de intrare în cel mai scurt timp, datorită urgenței situației. Viza trebuie să fie gratuită sau costul ei trebuie redus la minim.

(4) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), din motive de politică a pieței de muncă, se poate acorda prioritate cetățenilor Uniunii Europene și cetățenilor statelor obligate prin Acordul privind Spațiul Economic European și, de asemenea, cetățenilor statelor terțe cu ședere legală, care primesc ajutor de șomaj.

ARTICOLUL 134 Înregistrarea Oficiul Român pentru Imigrări înregistrează datele personale ale beneficiarilor protecției temporare pe teritoriul României.

ARTICOLUL 135 Reunificarea familiei (1) În sensul prezentului articol, în cazurile în care familiile erau deja formate în țara de origine și au fost separate datorită circumstanțelor din timpul fluxului masiv, următoarele persoane vor fi considerate membri ai familiei beneficiarului protecției temporare:

a) soția/soțul;

b) minorul necăsătorit al beneficiarului sau al soțului/soției sale, fără a face distincție dacă este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori adoptat.

(2) În cazurile în care membrii familiei separate se bucură de protecție temporară în state membre diferite, membrii familiei vor fi reunificați, cu luarea în considerare a dorinței acestora.

(3) Atunci când unul sau unii dintre membrii de familie ai beneficiarului protecției temporare nu sunt încă în România, reunificarea familiei se va realiza dacă se constată că aceștia au nevoie de protecție și nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 141.

(4) În vederea stabilirii statului în care va avea loc reunificarea familiei, Oficiul Român pentru Imigrări cooperează cu instituțiile similare din statele membre responsabile.

(5) În cazul în care reunificarea familiei se realizează în România, membrilor de familie ai beneficiarului protecției temporare li se eliberează documente prin care li se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul României.

(6) În cazul în care reunificarea familiei nu se realizează în România, la data efectuării transferului membrilor familiei pe teritoriul statului membru în scopul reunificării, sunt retrase documentele eliberate potrivit art. 133 alin. (1) lit. a) și încetează obligațiile statului român față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară.

(7) În vederea aplicării prevederilor prezentului articol, Oficiul Român pentru Imigrări poate coopera cu organizațiile internaționale în cauză.

(8) Oficiul Român pentru Imigrări, la cererea instituțiilor similare din alte state membre, furnizează informații referitoare la un beneficiar al protecției temporare, în cazul în care informațiile sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

ARTICOLUL 136 Minorii neînsoțiți, beneficiari ai protecției temporare (1) În cazul minorilor neînsoțiți care se bucură de protecție temporară, Oficiul Român pentru Imigrări va solicita autorităților competente numirea unui reprezentant legal în cel mai scurt timp.

(2) Pe perioada protecției temporare minorul neînsoțit poate fi cazat:

a) cu rude adulte;

- b) cu o familie gazdă;
- c) în centre de primire cu facilități speciale pentru minori sau în alte forme de cazare potrivite pentru minori;
- d) cu persoana care a avut grijă de copil când a părăsit țara de origine.

(3) În vederea aplicării dispozițiilor alin. (2) este necesar acordul persoanei adulte sau al persoanelor în cauză. Opinia minorului este luată în considerare, în funcție de vârsta și de maturitatea acestuia.

ARTICOLUL 137 Cererea de azil (1) Beneficiarii protecției temporare pot depune o cerere de azil în orice moment.

(2) Examinarea oricărei cereri de azil nesoluționate înainte de expirarea duratei protecției temporare va fi terminată la încetarea acelei perioade.

(3) Protecția temporară nu se acordă concomitent cu statutul de solicitant de azil în timp ce solicitările sunt sub examinare.

(4) În cazul în care, în urma soluționării cererii de azil, nu se acordă statutul de refugiat și nici protecție subsidiară unei persoane eligibile pentru acordarea protecției temporare, aceasta va beneficia sau, după caz, va continua să beneficieze de protecția temporară până la expirarea perioadei pentru care a fost acordată această formă de protecție.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 141.

ARTICOLUL 138 Repatrierea voluntară (1) Persoanele care beneficiază sau care au beneficiat de protecție temporară și care solicită returnarea sunt sprijinite în acest sens de autoritățile statului român. Returnarea acestor persoane se realizează în condiții care să respecte demnitatea umană. Persoanele care solicită returnarea sunt informate cu privire la consecințele acestei solicitări.

(2) Atât timp cât durata protecției temporare nu a expirat și pe baza circumstanțelor care persistă în țara de origine, beneficiarii protecției temporare care și-au exercitat dreptul la repatriere voluntară pot solicita reprimirea pe teritoriul României. În cazul în care aceste solicitări sunt admise, persoanele care sunt reprimite în România vor beneficia de protecție temporară până la expirarea perioadei pentru care le-a fost acordată forma de protecție.

ARTICOLUL 139 Fonduri europene În vederea aplicării măsurilor prevăzute în prezentul capitol, la propunerea Oficiului Român pentru Imigrări, Ministerul Administrației și Internelor sesizează Guvernul, în vederea notificării Comisiei Europene pentru atragerea finanțării de la Fondul European pentru Refugiați, în condițiile prevăzute de actele comunitare relevante în acest sens.

ARTICOLUL 140 Transferul beneficiarilor protecției temporare (1) Pe durata protecției temporare România cooperează în vederea realizării transferului beneficiarilor protecției temporare în România sau în alt stat, potrivit prevederilor prezentei legi. Transferul beneficiarilor protecției temporare se va efectua numai în cazul în care există consimțământul persoanelor în cauză.

(2) România comunică cererile de transfer către alte state membre și notifică Comisia Europeană și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

(3) În cazul cererilor de transfer adresate României de alte state membre, statul român informează statul membru solicitant despre capacitatea de a primi astfel de transferuri.

(4) Oficiul Român pentru Imigrări, la cererea instituțiilor similare din alte state membre, furnizează informații referitoare la un beneficiar al protecției temporare, în cazul în care informațiile sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

(5) La data efectuării transferului unui beneficiar al protecției temporare către un alt stat membru sunt retrase documentele eliberate potrivit art. 133 alin. (1) lit. a) și încetează obligațiile statului român față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară.

(6) În cazul în care un beneficiar al protecției temporare este transferat pe teritoriul României în scopul reunificării familiei, statul român va acorda protecție temporară persoanei în cauză.

(7) În vederea efectuării transferului prevăzut la alin. (5), Oficiul Român pentru Imigrări emite beneficiarului protecției temporare un document, în conformitate cu reglementările comunitare.

ARTICOLUL 141 Cauze de excludere (1) Un străin este exclus de la acordarea protecției temporare dacă:

a) există motive serioase pentru a se considera că:

(i) a comis o infracțiune gravă împotriva păcii, o crimă de război sau împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale instituite pentru a reglementa astfel de infracțiuni;

(ii) a comis o infracțiune gravă, alta decât cele prevăzute la pct. (i), în afara României, înainte de intrarea sa în statul român ca persoană care se bucură de protecție temporară;

(iii) este vinovat de acte împotriva scopurilor și principiilor Națiunilor Unite;

b) există motive temeinice pentru considerarea sa ca un pericol la securitatea României sau, fiind condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, străinul reprezintă un pericol pentru ordinea publică din România.

(2) Motivele de excludere la care se referă alin. (1) se vor baza numai pe comportamentul individual al persoanei în cauză. Hotărârile de excludere vor fi întemeiate pe principiul proporționalității.

ARTICOLUL 142 Căi de atac (1) Străinii care au fost excluși de la acordarea protecției temporare sau a reunificării familiei pot face plângere împotriva hotărârii de respingere emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

(2) Hotărârea prevăzută la alin. (1) se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Român pentru Imigrări sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(3) Termenul de depunere a plângerii este de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

(4) Plângerea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(5) Instanța de judecată se pronunță printr-o hotărâre motivată în termen de 30 de zile.

(6) Hotărârea prevăzută la alin. (5) este irevocabilă.

(7) Pe durata soluționării plângerii străinii au permisiunea de a rămâne pe teritoriul României.

2. Normele de aplicare, adoptate prin Hotărârea Guvernului nr. 1251/2006 (extras);

CAPITOLUL II - Condițiile exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege

Art. 6. - Accesul la educație al solicitanților de azil minori -

- (1) Accesul la educație al solicitanților de azil minori este liber, necondiționat și se exercită în aceleași condiții ca și pentru minorii cetățeni români.
- (2) Metodologia, profesorii, manualele și materialele didactice necesare desfășurării cursului pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ a solicitanților de azil minori se asigură de Ministerul Educației și Cercetării.
- (4) Cererile de înscriere a minorilor la cursul pregătitor se depun de către părinți sau reprezentanții legali la sediul inspectoratelor școlare județene, respectiv al Inspectoratului Școlar al Municipiului București.
- (5) În cazul în care accesul la sistemul educațional nu este posibil din cauza situației specifice a minorului solicitant de protecție internațională, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, propune alte modalități de educație în conformitate cu legislația și practica națională.

CAPITOLUL III - Forme de protecție și procedura de azil

SECȚIUNEA a 2-a - Procedura ordinară

Art. 21. - Înaintarea cererii de azil de către un minor -

- (1) În cazul străinului minor neînsoțit care și-a manifestat voința de a obține azil, în fața autorităților competente, se întocmește un proces-verbal prin care se constată această manifestare.
- (2) Minorii neînsoțiți solicitanți de azil se înregistrează în evidențele Oficiului Național pentru Refugiați într-un registru special în care se consemnează datele de identitate declarate de aceștia.
- (3) Funcționarul care înregistrează străinul minor neînsoțit ca solicitant de azil trebuie să sesizeze de îndată autoritatea competentă pentru protecția copilului în a cărei rază teritorială este situat centrul de cazare unde urmează să fie depusă cererea de azil, în scopul declanșării procedurii de numire a unui reprezentant legal.
- (4) În cazul manifestării de voință de către un solicitant de azil minor neînsoțit în condițiile art. 39 alin. (4) din lege, autoritățile sesizate trebuie să întocmească o adresă de informare,

care va fi transmisă de îndată Oficiului Național pentru Refugiați. Adresa de informare trebuie să cuprindă datele de identitate ale solicitantului, documentele pe care le are asupra sa, date privind persoanele care îl însoțesc, precum și alte date relevante.

(5) În situația prevăzută la art. 39 alin. (4) din lege, atunci când solicitantul de azil minor neînsoțit se află într-un loc de detenție, Oficiul Național pentru Refugiați va prelua solicitantul după executarea pedepsei aplicate și numai dacă procedura de azil nu s-a finalizat.

Informarea minorului neînsoțit solicitant de azil cu privire la efectuarea unei expertize medicale pentru determinarea vârstei

Art. 23. -Interviul pentru determinarea protecției internaționale. -

(2) Persoanele care îl asistă pe solicitant la interviu potrivit art. 17 alin. (1) lit. b), d) și e) din lege, precum și reprezentantul legal al solicitantului de azil minor, tutorele sau curatorul acestuia pot interveni numai la finalul interviului.

CAPITOLUL VI – Asistența materială pentru solicitanții de azil și pentru persoanele care au dobândit o formă de protecție

Art. 55. - Condițiile materiale de primire -

(2) - Sumele necesare asigurării condițiilor materiale de primire:

a) norma de hrană = 2.500 calorii - se acordă solicitantului de azil major sau minor în vârstă de peste un an. În acest caz, alocația de hrană este stabilită la 20 de lei/persoană/zi;

(3) -Solicitantul de azil cazat în centrele prevăzute la art. 87 alin. (2) din lege și în spațiile prevăzute la art. 19⁹ din lege beneficiază gratuit, în condițiile art. 87 alin. (3) și art. 19¹⁰ alin. (3) din lege, de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice, care constituie norme de hrană, după cum urmează:

a) norma de hrană = 3.645 calorii - se acordă solicitantului de azil major sau minor în vârstă de peste un an;

Art. 57. -Administrarea centrelor regionale de proceduri și cazare... -

(4) Cazarea persoanelor în spațiile închise special amenajate se realizează separat, ținând cont, printre altele, de minoritate, sex, relații de familie, asigurându-se un nivel corespunzător de intimitate.

Art. 58. - Asistența materială a solicitanților de azil minori -

(1) Cazarea solicitanților de azil minori se face împreună cu rudele care îi însoțesc, indiferent de gradul de rudenie.

(2) Cazarea solicitanților de azil minori neînsoțiți, care au împlinit vârsta de 16 ani și care nu dispun de mijloacele materiale necesare pentru întreținere, se face în centrele regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil până la expirarea termenului de 15 zile de la data finalizării procedurii de azil potrivit art. 17 alin. (7) din lege, în cazul în care acestora nu le-a fost acordată o formă de protecție, sau până la data efectuării transferului, în cazul procedurii de determinare a...

(3) Cazarea solicitanților de azil minori neînsoțiți, care nu au împlinit vârsta de 16 ani, se face potrivit dispozițiilor art. 78 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3¹) În cazul minorilor neînsoțiți frați care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), decizia de cazare este luată prin consultarea de către Inspectoratul General pentru Imigrări a reprezentantului legal, cu respectarea principiului unității familiei, ținând cont de vârsta și gradul de maturitate al fratelui mai mare.

(4) Opinia solicitantului de azil minor neînsoțit cu privire la locul în care va fi cazat este luată în considerare și i se acordă importanța cuvenită, în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate ale acestuia.

(5) Minorii neînsoțiți care au primit o formă de protecție pe teritoriul României conform legii, în urma finalizării procedurii de azil prevăzute la art. 17 alin. (1) din lege, se preiau în sistemul de servicii destinate protecției copilului, organizate la nivelul consiliilor județene, respectiv al consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, și beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru copilul aflat în dificultate. Minorii neînsoțiți cu vârsta cuprinsă între 16-18 ani pot...

(6) În situația în care cererea de azil depusă de minorul neînsoțit a fost respinsă în urma finalizării procedurii de azil prevăzute la art. 17 alin. (7) din lege, direcția generală de asistență socială și protecția copilului competentă potrivit legislației în vigoare întreprinde demersurile prevăzute de lege pentru stabilirea unei măsuri de protecție specială pentru acesta și informează structura competentă pe linie de migrație a Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la situația acestuia,...

CAPITOLUL VII - Acordarea drepturilor și recuperarea ajutoarelor acordate persoanelor care au dobândit o formă de protecție

Art. 61. -Plata ajutorului nerambursabil -

(1) Ajutorul nerambursabil se acordă lunar, pentru fiecare persoană care a dobândit o formă de protecție. Pentru minorii care au primit o formă de protecție și care nu au împlinit vârsta de 14 ani, ajutorul se acordă reprezentantului lor legal.

Art. 62. -Prelungirea perioadei de acordare a ajutorului nerambursabil... –

(1) Prelungirea perioadei de acordare a ajutorului nerambursabil se face până la expirarea celor 6 luni prevăzute la art. 60 alin. (1), dacă persoanele apte de muncă, beneficiare ale protecției internaționale în România, fac dovada că s-au prezentat la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, pentru solicitarea unui loc de muncă și nu au refuzat un loc de muncă oferit de acestea.

(2) -Fac excepție de la prevederile alin. (1) privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească pentru prelungirea perioadei de acordare a ajutorului nerambursabil persoanele aflate în una dintre următoarele situații:

e) fac parte din categoria minorilor care au obținut o formă de protecție.

3. OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România (extras);

ARTICOLUL 2 Definiții

Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) străin - persoana care nu are cetățenia română, cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori cetățenia Confederației Elvețiene;

b) apatrid - străinul care nu are cetățenia niciunui stat;

c) rezident - străinul titular al unui permis de ședere temporară acordat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

d) rezident pe termen lung - străinul titular al unui permis de ședere pe termen lung acordat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

e) sponsor - străinul, posesor al unui permis de ședere, altul decât cel în scop de reîntregire a familiei, sau al unei Cărți albastre a Uniunii Europene eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări, care solicită reîntregirea familiei ori ai cărui membri de familie solicită reîntregirea familiei cu acesta, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

e¹) reîntregirea familiei - intrarea și șederea pe teritoriul României a membrilor de familie ai unui străin cu ședere legală pe teritoriul României sau ai unui cetățean român, în scopul păstrării unității familiei, indiferent de data stabilirii acestei relații de familie;

f) Centrul Național de Vize - structură special desemnată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de vize a României, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor stabilite prin lege, și este punct central de acces la Sistemul de informații privind vizele;

f¹) fila separată pentru aplicarea vizei - are înțelesul stabilit la art. 2 pct. 8 din Regulamentul CE nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 243 din 15 septembrie 2009, denumit în continuare Codul de vize;

g) viza - autorizația, materializată prin aplicarea unui colant pe un document de trecere a frontierei de stat valabil sau, după caz, pe fila separată pentru aplicarea vizei, care conferă titularului dreptul să solicite tranzitul aeroportuar, tranzitul ori șederea temporară pentru o perioadă determinată cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

g¹) viza de lungă ședere - viza care dă dreptul titularului să solicite prelungirea dreptului de ședere temporară pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

h) viză de tranzit aeroportuar - autorizația acordată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, care permite străinului să treacă prin zona internațională de tranzit a unui aeroport român, fără a intra pe teritoriul statului român, cu ocazia unei escale sau a unui transfer între două tronsoane ale unui zbor internațional;

i) drept de ședere temporară - dreptul străinului de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă determinată, în condițiile legii;

i¹) drept de ședere pe termen lung - dreptul acordat străinului de către autoritățile competente de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă nedeterminată, în condițiile legii;

i²) protecție internațională - statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;

j) permis de ședere - documentul de identitate care se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii, străinului căruia i se prelungește dreptul de ședere în România sau celui căruia i se acordă dreptul de ședere pe termen lung, după caz;

k) permis unic - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul de ședere și de muncă al acestuia pe teritoriul României;

k¹) permis de ședere în scop de detașare - documentul de identitate care se eliberează străinului de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii, și atestă dreptul de ședere și de muncă în baza detașării pe teritoriul României;

k²) permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii, denumit în continuare «permis ICT» - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul acestuia de ședere și de muncă pe teritoriul României în calitate de lucrător ICT;

k³) permis pentru mobilitate pe termen lung, denumit în continuare permis «mobile ICT» - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul acestuia de ședere și de muncă pe teritoriul României în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung.

l) căsătorie de conveniență - căsătoria încheiată cu singurul scop de a eluda condițiile de intrare și ședere a străinilor și de a obține dreptul de ședere pe teritoriul României;

m) interviu - discuția purtată de un reprezentant al autorităților române cu persoana care solicită acordarea vizei române sau prelungirea dreptului de ședere în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în scopul obținerii de informații suplimentare cu privire la datele înscrise în cererile formulate, motivele deplasării și șederii în România și veridicitatea documentelor prezentate;

n) ofițer de interviu - lucrătorul din cadrul Oficiului Român pentru Imigrări, cu atribuții în constatarea existenței elementelor căsătoriei de conveniență;

n¹) elev - străinul care a fost acceptat de o unitate de învățământ preuniversitar de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii, în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional, precum și străinul de origine română, bursier al statului român sau exonerat de la plata taxelor de școlarizare, înscris la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal, cu frecvență;

n²) student - străinul care a fost acceptat de o instituție de învățământ superior de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii, la un program de licență, master, la un program de studii doctorale sau postdoctorale, la forma de învățământ cu frecvență;

n³) stagiar - străinul care are o diplomă de învățământ superior sau care urmează un ciclu de studii care conduce la o diplomă de învățământ superior și care este admis pentru un program de formare în vederea dobândirii de cunoștințe, de practici și de experiență într-un mediu profesional;

n⁴) nomad digital - străinul care este angajat cu un contract de muncă la o companie înregistrată în afara României și care prestează servicii prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor sau care deține o companie înregistrată în afara României, în cadrul căreia prestează servicii prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor și poate desfășura activitatea de angajat sau activitatea din cadrul companiei, de la distanță, prin folosirea tehnologiei informației și comunicațiilor;

o) cercetător - străinul, titular al unei diplome de doctor sau de absolvire a unor studii superioare de natură să îi permită accesul la programe de cercetare sau cercetare postdoctorală și care este

acceptat de instituții de învățământ superior acreditate, institute de cercetare, de o unitate de cercetare- dezvoltare sau de un centru de cercetare atestate să desfășoare activități de cercetare științifică în cadrul unui proiect;

o¹) proiect educațional - un set de acțiuni educative elaborate de o instituție sau de o unitate de învățământ din România în cooperare cu alte instituții sau unități similare dintr-o țară terță, în scopul schimbului cultural, educațional și de formare profesională;

o²) entitate-gazdă - orice persoană fizică sau juridică aflată într-un raport juridic cu un străin care prevede drepturi și obligații pentru ambele părți;

o³) familie-gazdă - familia care primește temporar un lucrător au pair și care îi permite acestuia să participe la viața sa de familie de zi cu zi pe teritoriul României;

o⁴) programe ale Uniunii Europene sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate - programe finanțate de Uniunea Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv România, de promovare a mobilității străinilor în Uniunea Europeană sau în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv România, participante la programele respective;

p) titlu de călătorie pentru străini - document eliberat în condițiile legii, valabil pentru o singură călătorie, pentru străinii care nu mai sunt în posesia unui document de călătorie valabil;

q) certificat de repatriere - document eliberat de către Oficiul Român pentru Imigrări ce permite ieșirea din țară a străinilor incluși în programul de repatriere voluntară asistată;

r) stat Schengen - stat care aplică în totalitate acquis-ul Schengen în domeniul vizelor și imigrației;

s) Cartea albastră a UE - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări care atestă dreptul de ședere și de muncă al acestuia pe teritoriul României în calitate de lucrător înalt calificat;

t) primul stat membru - statul membru al Uniunii Europene care acordă primul «Cartea Albastră a U.E.», permisul ICT sau permisul de ședere în scop de cercetare sau studii;

u) ședere ilegală - prezența pe teritoriul României a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), denumit în continuare Codul frontierelor Schengen, ori condițiile de intrare sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță;

u¹) decizie de returnare - actul administrativ emis de Inspectoratul General pentru Imigrări prin care se constată că șederea unui străin este ilegală și se stabilește obligația acestuia de returnare;

v) returnare - procesul de întoarcere voluntară sau sub escortă a unui străin într-o țară terță, respectiv țara de origine, țara de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care România ori Uniunea Europeană sunt părți sau altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta este acceptat;

v¹) expulzare - punerea în executare a pedepselor accesorii, respectiv complementare de interzicere a exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României, aplicate potrivit prevederilor art. 65 alin. (2) sau ale art. 66 alin. (1) lit. c) din Codul penal;

v²) îndepărtare sub escortă - executarea măsurilor de îndepărtare, respectiv returnarea sau expulzarea, prin însoțirea străinilor în afara României;

x) interdicția de intrare - decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care se interzice intrarea și șederea pe teritoriul României pentru o perioadă determinată;

y) riscul sustragerii - existența motivelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență care justifică într-un caz particular presupunerea că un străin care face obiectul unei măsuri de îndepărtare se poate sustrage acesteia;

z) persoane vulnerabile - minori, minori neînsoțiți, persoane cu handicap, persoane în vârstă, femei gravide, părinți singuri cu copii minori și persoane care au fost supuse torturii, violului și altor forme grave de violență psihică, fizică sau sexuală.

ARTICOLUL 40 Excepții de la procedura invitației

(1) Centrul Național de Vize poate aproba acordarea vizelor, cu avizul prealabil al Oficiului Român pentru Imigrări, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, pentru următoarele categorii de străini:

a) străinul minor al cărui părinte este beneficiar al statutului de refugiat sau are protecție subsidiară ori se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;

b) soțul/soția și părinții străinului beneficiar al statutului de refugiat sau care are protecție subsidiară ori care se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;

c) străinul major al cărui părinte este cetățean român;

d) străinul, părinte al unui cetățean român.

(2) Centrul Național de Vize poate aproba acordarea vizei, fără avizul Oficiului Român pentru Imigrări și fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, pentru următoarele categorii de străini:

a) străinii căsătoriți cu cetățeni români;

b) străinii copii minori ai cetățenilor români;

c) străinii posesori ai unui permis de ședere valabil în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în statele părți la Acordul Schengen, fără ca valabilitatea vizei să depășească valabilitatea permisului de ședere;

d) străinii posesori ai unui permis de ședere valabil în state pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în statele părți la Acordul Schengen;

e) străinii care au aplicat în documentul de trecere a frontierei de stat vize ale statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European, ale statelor părți la Acordul Schengen sau ale statelor pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în aceste state. Viza română nu poate depăși valabilitatea acestei vize;

f) străinii care urmează să vină în România în scop de afaceri, la solicitarea autorităților administrative, precum și a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt înscrise pe listele contribuabililor la bugetul de stat, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, și care își asumă, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize, obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare;

g) străinii care urmează să vină în România în scop de vizită, la solicitarea misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare străine acreditate în România;

h) străinii pentru care s-a solicitat acordarea vizei, în scris, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare, din partea autorităților publice centrale ori a camerelor de comerț străine;

i) persoanele pentru care s-a solicitat acordarea vizei la Centrul Național de Vize din partea următoarelor instituții din România: Administrația Prezidențială, Parlamentul, Guvernul și alte autorități publice centrale și locale, Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, precum și cele teritoriale și a prefecturilor, care își asuma obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție transmisă în original;

j) șoferii de TIR;

k) personalitățile din diaspora românească și descendenții acestora.

l) părinții elevilor sau studenților străini, acceptați la studii în România, care sosesc în vederea primei instalări a acestora, sub rezerva prezentării unui document apostilat sau, după caz, supralegalizat, eliberat de autoritățile din statul de origine care să ateste legătura de rudenie.

m) străinii care urmează să vină în România la solicitarea unei persoane juridice de interes public, care funcționează în mod legal și care își asumă obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize.

ARTICOLUL 45 Viza de lungă ședere pentru studii

(1) Viza de lungă ședere pentru studii poate fi acordată, la cerere, străinilor care solicită intrarea pe teritoriul României în calitate de student, stagiar, elev.04/03/2021 - alineatul a fost modificat prin Ordonanță de urgență 14/2021

(2) Solicitarea trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) în cazul studenților:

(i) dovada de acceptare la studii eliberată de Ministerul Educației, din care să rezulte că va urma o formă de învățământ cu frecvență, la o instituție de învățământ superior de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii;

(ii) dovada achitării taxei de studii pentru cel puțin un an de studii;

(iii) dovada mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, lunar, pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(iv) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică;

(v) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(vi) încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, dacă străinul este minor;

(vii) dovada cunoașterii limbii în care se va desfășura programul de studii pe care îl va urma, cu excepția anului pregătitor de limba română pentru cetățenii străini;

b) în cazul străinilor care participă la un program de schimb de elevi sau proiect educațional:

(i) dovada acceptării la studii eliberată de Ministerul Educației, din care să rezulte că va urma o formă de învățământ cu frecvență;

(ii) dovada participării într-un program de schimb de elevi sau proiect educațional, realizat de o organizație constituită în condițiile legii și recunoscută pentru acest scop;

(iii) dovada din partea organizației care realizează schimbul de elevi sau proiectul educațional, din care să rezulte că aceasta va asigura mijloacele de întreținere, inclusiv cheltuielile de școlarizare, precum și eventualele costuri privind executarea măsurilor de îndepărtare;

(iv) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(v) dovada privind asigurarea cazării la o familie selectată de către organizația care realizează schimbul de elevi sau proiectul educațional și care deține un spațiu de locuit considerat normal pentru o familie din România sau într-o unitate specială de cazare selecționată de către organizația care realizează schimbul de elevi sau proiectul educațional;

(vi) încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, dacă străinul este minor;

b¹) în cazul străinilor de origine română, bursieri ai statului român sau exonați de plata taxelor de școlarizare, înscriși la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal, cu frecvență:

(i) dovada acceptării la studii, eliberată de Ministerul Educației, din care să rezulte că vor urma o formă de învățământ cu frecvență la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal;

(ii) dovada asigurării condițiilor de cazare;

(iii) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(iv) încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, în cazul minorilor;

c) în cazul stagiilor care participă la un program de formare profesională neremunerată:

(i) acord de formare profesională;

(ii) angajament scris al entității-gazdă în sensul că, în cazul în care un stagiar rămâne în mod ilegal pe teritoriul României, entitatea respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și îndepărtarea stagiului respectiv;

(iii) dovada deținerii unei diplome de absolvire a învățământului superior în ultimii doi ani care precedă data cererii sau dovada participării la un ciclu de studii care conduce la obținerea unei astfel de diplome;

(iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de cel puțin nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(v) dovada asigurării condițiilor de cazare.

(3) Acordul de formare profesională prevăzut la alin. (2) lit. c) pct. (i) cuprinde cel puțin următoarele elemente:

(i) o descriere a programului de formare profesională, inclusiv obiectivul educațional sau componentele de învățare ale acestuia;

(ii) durata stagiului;

(iii) condițiile de plasare și de monitorizare ale stagiului;

(iv) orarul stagiului;

(v) raporturile juridice dintre stagiar și entitatea-gazdă.

(4) Străinii care participă la un program de schimb de elevi sau proiect educațional trebuie să aibă vârsta cuprinsă între 13 și 19 ani.

(5) Străinii bursieri ai statului român nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (ii) și (iii), iar cei de origine română nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (iii).

(5¹) Străinii bursieri ai instituțiilor de învățământ universitar de stat, acreditate ori autorizate provizoriu potrivit legii, cursuri cu frecvență, pot solicita viză de lungă ședere pentru studii, fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (ii) și (iii).

(6) Viza prevăzută la alin. (1) se acordă și străinilor acceptați la studii în baza tratatelor internaționale la care România este parte.

(7) La rubrica «observații» a autocolantului de viză aferent vizei de lungă ședere pentru studii se înscrie, după caz, mențiunea «student», «elev» sau «stagiar».

ARTICOLUL 46 Viza de lungă ședere pentru reîntregirea familiei

(1) Sponsorul posesor al unui permis de ședere temporară valabil un an, al unei Cărți albastre a UE, al unui permis ICT, al unui permis "mobile ICT", al unui permis de ședere pe termen lung sau beneficiar al statutului de refugiat ori al protecției subsidiare poate solicita reîntregirea familiei pentru:

a) soț/soție;

b) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului și ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați;

c) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului, inclusiv cei adoptați, aflați în întreținerea sa și asupra cărora sponsorul exercită drepturile părintești. Dacă drepturile părintești sunt exercitate în comun, este necesar și consimțământul celuilalt titular al drepturilor părintești cu privire la reîntregirea familiei solicitată de sponsor;

d) copiii minori necăsătoriți ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați aflați în întreținerea sa și asupra cărora soțul/soția exercită drepturile părintești. Dacă drepturile părintești sunt exercitate în comun, este necesar și consimțământul celuilalt titular al drepturilor părintești cu privire la reîntregirea familiei solicitată de sponsor.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări poate aproba, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, reîntregirea familiei și pentru următoarele categorii:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă ale sponsorului sau ale soțului/soției, în cazul în care nu se pot întreține singure și nu se bucură de un sprijin familial adecvat în țara de origine;

b) copiii adulți necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/soției, în cazul în care aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale.

(3) Minorii neînsoțiți, beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, pot solicita reîntregirea familiei pentru:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă sau tutorele legal; ori

b) atunci când aceștia nu există sau nu pot fi identificați, orice altă rudă a acestuia.

(6) Străinii prevăzuți la alin. (1), titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea unei activități de cercetare științifică și străinii posesori ai Cărții albastre a UE, ai unui permis ICT sau ai unui permis "mobile ICT" pot solicita reîntregirea familiei chiar dacă valabilitatea permisului de ședere temporară este mai mică de un an.

(7) Cererea-tip se depune la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări pe a cărei rază solicitantul locuiește în mod legal și va fi însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de căsătorie sau, după caz, dovada legăturii de rudenie;

b) declarația solicitantului, în formă autentică, din care să reiasă că membrii de familie vor locui împreună cu acesta;

c) copia documentului care atestă dreptul de ședere pe teritoriul României;

d) dovada deținerii legale a spațiului de locuit pentru o locuință considerată normală pentru o familie similară în România;

e) dovada mijloacelor de întreținere;

f) dovada asigurării în sistemul de asigurări sociale de sănătate a solicitantului;

g) declarația scrisă a persoanei care deține împreună cu sponsorul custodia comună a copilului minor pentru care se solicită reîntregirea familiei, din care să rezulte consimțământul ca acesta să locuiască împreună cu sponsorul pe teritoriul României;

h) copia documentului de călătorie al membrului de familie pentru care se solicită reîntregirea familiei.

(8) În cazul în care există dubii cu privire la încheierea căsătoriei ori legătura de rudenie, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita și alte dovezi pentru stabilirea acestora.

(9) Cererea se aprobă în cazul îndeplinirii următoarelor condiții:

a) să nu existe o stare de bigamie sau de poligamie;

b) solicitantul să dețină un spațiu de locuit considerat normal pentru o familie similară din România;

c) solicitantul să posede mijloace de întreținere, pe lângă cele necesare pentru propria întreținere potrivit legii, în cuantum corespunzător salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru fiecare membru de familie; 10/11/2018 - litera a fost modificată prin Lege 247/2018

d) persoana pentru care se solicită reîntregirea familiei îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e) și h).

(10) Pentru beneficiarii statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, care solicită reîntregirea familiei, nu este obligatorie prezentarea documentelor prevăzute la alin. (7) lit. d) - f) și nici îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (9) lit. b) și c).

(11) Cererea va fi soluționată în termen de maximum 3 luni de la data depunerii.

(12) Aprobarea cererii se comunică în scris solicitantului, în vederea transmiterii acesteia membrilor de familie interesați, care o prezintă la misiunea diplomatică sau la oficiul consular în termen de 60 de zile de la data emiterii, odată cu cererea de acordare a vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei.

(13) În cazul respingerii cererii, motivele vor fi comunicate străinului în scris.

(14) Viza se eliberează de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din țara în care membrii de familie își au reședința sau domiciliul.

(15) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) comunicarea Oficiului Român pentru Imigrări, prevăzută la alin. (12);

b) dovada asigurării medicale pe perioada valabilității vizei;

c) certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de domiciliu sau de reședință a străinului.

(16) Pot solicita viză pentru reîntregirea familiei și următoarele categorii de persoane:

a) străinii căsătoriți cu cetățeni români;

b) străinii necăsătoriți care conviețuiesc cu cetățeni români necăsătoriți, dacă au cel puțin un copil împreună, denumiți în continuare parteneri;

c) copiii cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care:

(i) nu au împlinit vârsta de 21 de ani;

(ii) se află în continuarea studiilor și nu au depășit vârsta de 26 de ani;

(iii) deși sunt adulți, aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale;

d) rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia.

e) străinul părinte al cetățeanului român minor, dacă face dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;

f) străinii, membrii de familie ai cetățenilor români, care fac dovada că sunt înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în această calitate.

(17) Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin. (16) lit. a) -e) va fi însoțită de certificatul de căsătorie eliberat de autoritățile române sau transcris în condițiile legii ori, după caz, de dovada existenței legăturii de rudenie sau a calității de partener.

(17¹) Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin. (16) lit. f) va fi însoțită de documente care să ateste că sunt înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru, în calitate de membru de familie al cetățeanului român.

(18) Adopția trebuie să fie dispusă printr-o decizie a unei autorități române competente, în condițiile legii, sau printr-o decizie a unei autorități a altui stat, care produce efecte juridice pe teritoriul României.

(19) Acordarea vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei poate fi refuzată atunci când solicitarea se întemeiază pe o căsătorie de conveniență constatată anterior, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sau când se constată existența unei stări de bigamie sau poligamie.

ARTICOLUL 49 Viza de lungă ședere pentru alte scopuri

(1) Viza de lungă ședere pentru alte scopuri se acordă, la cerere, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din țara în care aceștia își au reședința sau domiciliul, următoarelor categorii de străini:

c) celor desemnați ca administratori ai unei societăți comerciale, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) au calitatea de administrator;

(ii) la data solicitării nu sunt asociați sau acționari la societatea comercială în cauză sau la altă persoană juridică română și nu au avut aceste calități în ultimii 2 ani;

(iii) la societatea comercială în cauză nu mai există un alt străin care a obținut un drept de ședere în acest scop;

(iv) societatea comercială în cauză a realizat un aport de capital sau transfer de tehnologie de cel puțin 50.000 euro;

d) celor care solicită intrarea pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități, dacă fac dovada că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(i) au încheiat un contract de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități;

(ii) dispun de mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin câștigul salarial mediu brut lunar pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(iii) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor.

e) celor care desfășoară activități în cadrul unor programe de voluntariat, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) au încheiat un contract de voluntariat cu o entitate-gazdă, în cuprinsul căruia se face mențiune cu privire la activitatea pe care urmează să o desfășoare, condițiile în care sunt monitorizați în îndeplinirea sarcinilor, orele de lucru, precum și, după caz, formarea profesională la care participă străinul, necesară îndeplinirii serviciului de voluntariat;

(ii) entitatea-gazdă asigură cazarea, mijloacele de întreținere și asigurarea medicală pentru întreaga perioadă de valabilitate a vizei, cheltuielile și/sau banii de buzunar, precum și eventualele costuri privind executarea măsurilor de îndepărtare;

(iii) au vârsta de peste 14 ani inclusiv;

(iv) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor;

(v) entitatea-gazdă face dovada că a încheiat o poliță de asigurare civilă, cu excepția voluntarilor care participă la Serviciul european de voluntariat;

f) celor care urmează tratament medical de lungă durată, în cadrul instituțiilor medicale publice sau private, dacă prezintă scrisoare de acceptare din partea instituțiilor respective, în care să fie precizate diagnosticul și durata tratamentului. Această viză poate fi acordată și pentru un eventual însoțitor, care asistă străinul aflat în imposibilitatea de a se îngriji singur, dacă acest lucru este menționat expres în scrisoarea de acceptare;

f¹) nomazilor digitali care doresc să călătorească și să rămână pe teritoriul României, în timp ce continuă să obțină venituri din prestarea contractului de muncă la o companie înregistrată în afara României sau din activitățile desfășurate printr-o companie înregistrată de aceștia în afara României, prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, dacă îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) dispun de mijloace de întreținere obținute din activitatea desfășurată, în cuantum de cel puțin trei ori câștigul salarial mediu brut lunar din România pentru fiecare dintre ultimele 6 luni anterioare datei depunerii cererii de viză, precum și pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(ii) desfășoară activitățile din care obțin venituri, de la distanță, prin folosirea tehnologiei informației și comunicațiilor;

g) celor care desfășoară alte activități ce nu contravin legilor române, dacă își justifică prezența pe teritoriul României.

(2) Străinilor din categoriile prevăzute la alin. (1) lit. a) -f) și g) le poate fi acordată viza dacă:

a) prezintă dovada asigurării medicale pe perioada de valabilitate a vizei;

b) prezintă dovada asigurării condițiilor de cazare;

c) prezintă certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine.

(2¹) Străinilor din categoria prevăzută la alin. (1) lit. f¹) li se acordă viza, după caz, dacă:

a) prezintă, în original, alături de traducere autentificată în limba română, contractul de muncă încheiat cu o companie înregistrată în afara României, prin care să facă dovada prestării de servicii la distanță, prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, sau dovada administrării la distanță și prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor a unei companii înregistrate de cel puțin trei ani la data solicitării vizei de acesta în afara României;

b) prezintă un document în original, alături de traducere autentificată în limba română, eliberat de compania înregistrată în afara României cu care are încheiat un contract de muncă ori de compania înregistrată în afara României pe care străinul o deține, prin care să fie prezentate toate datele de identificare și de contact ale companiei, precum și domeniul de activitate al

acesteia, participarea străinului în companie și informații privind reprezentanții legali ai companiei;

c) prezintă o scrisoare de intenție, în original, alături de traducere autentificată în limba română, prin care străinul detaliază scopul deplasării în România și activitățile pe care intenționează să le desfășoare pe teritoriul României;

d) prezintă, în original, un document apostilat sau supralegalizat, după caz, alături de traducere autentificată, în limba română, eliberat de instituția de specialitate a administrației publice centrale sau locale competente, de la locul de rezidență fiscală, prin care să fie atestat faptul că, la data solicitării vizei, străinul angajat sau, după caz, compania pe care o deține are achitate la zi impozitele, taxele și alte contribuții obligatorii, precum și că nu este înregistrat cu acte și fapte care au sau au avut ca efect evaziunea fiscală și fraudă fiscală;

e) prezintă rezervarea unui bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde, documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport și dovada itinerariului, în cazul conducătorilor auto;

f) prezintă dovada asigurării medicale pe întreaga perioadă de valabilitate a vizei, valabilă pe teritoriul României și cu acoperire în cuantum de cel puțin 30.000 euro;

g) prezintă dovada mijloacelor de întreținere obținute din activitatea desfășurată, în cuantum de cel puțin trei ori câștigul salarial mediu brut lunar din România pentru fiecare dintre ultimele 6 luni anterioare datei depunerii cererii de viză, precum și pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

h) prezintă dovada asigurării condițiilor de cazare;

i) prezintă certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, apostilat sau supralegalizat, după caz, și tradus în formă autentică, în limba română, eliberat de autoritățile din țara de origine și, dacă este cazul, din statul în care străinul este rezident legal și în care obține venituri din prestarea contractului de muncă la o companie înregistrată în afara României sau din activități desfășurate printr-o companie înregistrată de acesta în afara României, prin care să se facă dovada că nu există înregistrări ale unor fapte de natură penală;

j) prezintă autorităților române competente alte documente doveditoare pe care acestea le solicită, în mod adițional față de cele prevăzute la lit. a)-i).

(3) La rubrica «observații» a autocolantului de viză de lungă ședere pentru alte scopuri, eliberată străinilor prevăzuți la alin. (1) lit. e), se înscrie mențiunea «voluntar».

ARTICOLUL 62 Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei

(1) Străinilor intrați în România în conformitate cu prevederile art. 46, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 46 alin. (16), li se poate prelungi dreptul de ședere, astfel:

a) pentru soțul/soția sponsorului, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența căsătoriei;

(ii) nu există o stare de bigamie sau de poligamie;

(iii) soții locuiesc împreună;

(iv) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

b) pentru ceilalți membri de familie ai sponsorului, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) locuiesc împreună cu sponsorul, în cazul minorilor;

(iii) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(2) Pentru membrii de familie ai beneficiarilor statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei nu este obligatorie îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv), respectiv la alin. (1) lit. b) pct. (iii).

(3) Străinilor membri de familie ai unui cetățean român li se poate prelungi dreptul de ședere, dacă cetățeanul român, potrivit legii, are domiciliul sau reședința în România, astfel:

a) pentru străinii căsătoriți cu cetățeni români, dacă:

(i) prezintă certificatul de căsătorie, în condițiile prevăzute de lege;

(ii) nu există o stare de bigamie sau de poligamie;

b) pentru parteneri, dacă:

(i) prezintă certificatul de naștere al copilului;

(ii) atât străinul, cât și cetățeanul român fac dovada că sunt necăsătoriți;

(iii) fac dovada conviețuirii cu cetățeanul român;

c) pentru copiii cetățeanului român, ai soțului/soției ori ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani, care se află în continuarea studiilor și nu au depășit vârsta de 26 de ani sau care, deși sunt adulți, nu se pot întreține singuri din motive medicale, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) locuiesc împreună cu cetățeanul român;

(iii) după caz, prezintă documente din care să rezulte că nu se pot întreține singuri din motive medicale;

d) pentru rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia, dacă prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie. În situația în care străinul este părinte al unui minor cetățean român, acesta trebuie să facă dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate.

ARTICOLUL 71 Condiții de acordare a dreptului de ședere pe termen lung

(3) Minorii pot obține drept de ședere pe termen lung numai dacă unul sau ambii părinți sunt titulari ai unui drept de ședere pe termen lung. Acestor minori li se poate acorda dreptul de ședere pe termen lung fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1). În cazul în care numai unul dintre părinți este titular al unui drept de ședere pe termen lung, este necesar consimțământul celuilalt părinte, în formă autentică.

ARTICOLUL 82 Interzicerea returnării

(1) Măsura returnării nu poate fi dispusă împotriva străinilor aflați în oricare dintre următoarele situații:

- a) străinul este minor, iar unul dintre părinții acestuia are drept de ședere în România;
- b) străinul este părinte al unui minor care are cetățenia română, dacă minorul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;
- c) străinul este căsătorit cu un cetățean român sau cu un străin care are drept de ședere pe termen lung pe teritoriul României;
- d) străinul a depășit vârsta de 65 de ani.

(2) În cazul în care situațiile prevăzute la alin. (1) se constată după dispunerea măsurii returnării, dar înainte de executarea obligației de returnare, Inspectoratul General pentru Imigrări revocă decizia de returnare.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul străinilor aflați în situația prevăzută la alin. (1) lit. c) dacă se constată existența unei căsătorii de conveniență sau că soții nu mai au o relație conjugală ori o relație de familie efectivă pe teritoriul României.

(4) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

(5) Străinii cărora li se aplică prevederile alin. (1) sau (2) pot solicita acordarea ori, după caz, prelungirea dreptului de ședere temporară pentru oricare dintre scopurile și în condițiile prevăzute la capitolul IV al prezentei ordonanțe de urgență, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.

ARTICOLUL 96 Suspendarea executării obligației de returnare

(1) Executarea obligației de returnare se suspendă în perioada în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată incidența următoarelor situații:

- a) returnarea se poate realiza numai către un stat față de care există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante;
- b) starea de sănătate a străinului face imposibilă realizarea returnării;
- c) străinul este părintele unui minor care urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat ori particulare, acreditate sau autorizate provizoriu potrivit legii, iar anul școlar este în curs;
- d) străinul este căsătorit cu un alt străin care are drept de ședere temporară sau permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, iar căsătoria nu este de conveniență;
- e) străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) și d) nu se aplică în cazul străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

(3) Termenul de plecare voluntară sau îndepărtarea sub escortă, după caz, își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări constată încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1).

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris străinul cu privire la constatarea incidenței sau încetării situațiilor prevăzute la alin. (1).

ARTICOLUL 97 Garanții în așteptarea returnării

Măsurile luate de autoritățile române competente cu privire la străinii aflați pe teritoriul României în termenul pentru plecarea voluntară sau în perioada suspendării executării obligației de returnare respectă următoarele principii:

- a) menținerea unității familiale cu membrii familiei prezenți pe teritoriul României;
- b) asigurarea îngrijirii medicale de urgență și a tratamentului de bază al bolii;
- c) acordarea accesului minorilor la sistemul de învățământ;
- d) luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.

ARTICOLUL 101 Luarea în custodie publică a străinilor

(13) Inspectoratul General pentru Imigrări analizează oportunitatea menținerii măsurii luării în custodie publică, la intervale de maximum 3 luni. În cazul familiilor cu minori luate în custodie publică, analiza se efectuează la intervale de maximum o lună.

ARTICOLUL 104 Drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre

(6) Minorii introduși în centre care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal, luat în custodie publică, au acces gratuit la sistemul de învățământ obligatoriu.

ARTICOLUL 131 Regimul juridic aplicabil străinilor minori neînsoțiți

(1) În situația străinilor minori care intră neînsoțiți sau care rămân neînsoțiți pe teritoriul României, atunci când nu există dubii serioase cu privire la minoritatea acestora, Inspectoratul General pentru Imigrări și formațiunile sale teritoriale procedează după cum urmează:

- a) se stabilesc identitatea acestora și modul de intrare în țară;
 - b) indiferent de modul de intrare în România, li se asigură reprezentarea printr-o instituție competentă potrivit legii, care le va asigura și protecția și îngrijirea necesare, inclusiv cazarea în centre speciale de ocrotire a minorilor în aceleași condiții ca și pentru minorii români;
 - c) se iau măsuri de identificare a părinților, indiferent de locul de reședință al acestora, în scopul reunificării familiale;
 - d) până la identificarea părinților, minorii de vârstă școlară au acces la sistemul de învățământ;
 - e) executarea măsurilor de îndepărtare a unui minor neînsoțit se poate face, în urma unei evaluări prealabile de către autoritățile competente, doar dacă minorul este trimis părinților, atunci când aceștia au fost identificați și nu au reședința pe teritoriul României, membrilor familiei, cu acordul acestora, tutorelui desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în statul de returnare;
- (2) În scopul găsirii soluțiilor adecvate, Oficiul Român pentru Imigrări cooperează cu alte instituții, precum și cu organizații naționale și internaționale specializate în domeniul ocrotirii minorilor.

(3) Procedura prevăzută la alin. (1) se consideră finalizată în următoarele situații:

- a) s-a realizat reunificarea familială a minorului;
- b) minorul a fost predat autorităților competente din țara de origine;
- c) în cazul neidentificării părinților minorului ori a altor membri de familie ai acestuia;
- d) minorul nu este acceptat în statul de origine.

(4) Pe perioada derulării procedurii prevăzute la alin. (1), minorilor li se prelungeste dreptul de ședere în scopul prevăzut la art. 69 alin. (1) lit. g), fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor generale și speciale prevăzute de prezenta ordonanță.

(5) Permisele de ședere pentru minorii neînsoțiți se acordă cu scutire de la plata taxelor.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (3) lit. c) și d), minorului i se poate acorda dreptul de ședere pe termen lung pe teritoriul României.

ARTICOLUL 131¹ Stabilirea vârstei minorului neînsoțit

- (1) În situația în care străinul declară că este minor și nu poate să își probeze vârsta, dar există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, acesta va fi considerat major.
- (2) În situația prevăzută la alin. (1) Inspectoratul General pentru Imigrări solicită efectuarea unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului, cu consimțământul prealabil, în scris, al acestuia.
- (3) În cazul în care străinul refuză efectuarea expertizei medico-legale de evaluare a vârstei și nu sunt aduse dovezi concludente cu privire la vârsta sa, acesta va fi considerat major.
- (4) În situația prevăzută la alin. (3) se va considera că persoana în cauză a împlinit vârsta de 18 ani la data constatării șederii ilegale a acestuia.
- (5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care la baza refuzului efectuării expertizei medico-legale de stabilire a vârstei stau motive întemeiate, constatate în urma evaluării de către un psiholog din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări.
- (6) Interpretarea rezultatului expertizei medico-legale de evaluare a vârstei străinului se realizează cu luarea în considerare a principiului interesului superior al minorului.

ARTICOLUL 132 Accesul străinilor minori la educație

- (1) Străinii minori care locuiesc în România au acces la învățământul școlar obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români.
- (2) Ministerul Educației stabilește, potrivit legii, limitele și condițiile recunoașterii și echivalării studiilor efectuate în țara de origine, pentru înscrierea elevilor străini în sistemul național de învățământ.

4. Ordinul nr. 121 din 30 iulie 2014 pentru aprobarea Regulamentului centrelor de cazare a străinilor luați în custodie publică (extras);

CAPITOLUL III - Regulile de ordine interioară în centre

SECȚIUNEA 1 - Asigurarea exercitării drepturilor străinilor în cadrul centrelor de cazare

Art. 23. – (3) Minorii cazați în centru, care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal al acestora, luat în custodie publică, pot desfășura activități recreative în aer liber ori în spații dotate cu jocuri și jucării adecvate vârstei numai însoțiți de cel puțin unul dintre părinți sau de reprezentantul legal al minorului.

Art. 26. - (6) Minorii cazați în centru, care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal al acestora, luat în custodie publică, beneficiază de o durată mai mare de desfășurare a activităților recreative în aer liber, însoțiți de cel puțin unul dintre părinți sau de reprezentantul legal al minorului, conform programului stabilit de psihologul și medicul centrului și aprobat de șeful centrului sau înlocuitorul legal al acestuia.

Art. 29. - (3) Minorii nu pot fi cazați în centre, cu excepția cazului în care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal al acestora, luat în custodie publică.

(4) Cazarea minorilor în centre se va face în baza mențiunii efectuate în Nota de introducere a străinului pe care îl însoțesc. Minorilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani le sunt aplicabile prevederile art. 6 lit. a) și b), iar celor care au împlinit vârsta de 14 ani le sunt aplicabile inclusiv prevederile art. 6 lit. c).

SECȚIUNEA a 4-a - Programul zilnic

Art. 41. - (5) Pentru minori și pentru părinții sau reprezentanții legali ai acestora, programul zilnic este stabilit de șeful centrului sau de înlocuitorul legal al acestuia, la recomandarea ofițerului psiholog și al medicului centrului.

SECȚIUNEA a 6-a - Modul de acțiune în cazul producerii unor evenimente

Art. 47. - (2) Este interzisă imobilizarea femeilor însărcinate și a minorilor până la 14 ani cazați în centru.

□ ANEXA Nr. 2 -

Pe timpul luării în custodie publică beneficiați de următoarele drepturi:

- dreptul de acces gratuit la sistemul de învățământ obligatoriu al minorilor.(...)

5. OUG nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă (extras)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 4. - Poate solicita acordarea ajutorului public judiciar, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, orice persoană fizică, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale.

CAPITOLUL II Formele ajutorului public judiciar și condițiile de acordare

Art. 8¹. Ajutorul public judiciar se acordă, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, independent de starea materială a solicitantului, dacă prin lege specială se prevede dreptul la asistență judiciară sau dreptul la asistență juridică gratuită, ca măsură de protecție, în considerarea unor situații speciale, precum minoritatea, handicapul, un anumit statut și altele asemenea. În acest caz, ajutorul public judiciar se acordă fără îndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 8, dar numai pentru apărarea sau recunoașterea unor drepturi sau interese rezultate ori aflate în legătură cu situația specială care a justificat recunoașterea, prin lege, a dreptului la asistență judiciară sau la asistență juridică gratuită.

CAPITOLUL IV Asistența extrajudiciară

Art. 35. - (1) Asistența prin avocat poate fi și extrajudiciară și constă în acordarea de consultații, formularea de cereri, petiții, sesizări, inițierea altor asemenea demersuri legale, precum și în reprezentarea în fața unor autorități sau instituții publice, altele decât cele judiciare sau cu atribuții jurisdicționale, în vederea realizării unor drepturi sau interese legitime. Asistența extrajudiciară trebuie să conducă la furnizarea unor informații clare și accesibile solicitantului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la instituțiile competente, și, dacă este posibil, la condițiile, termenele și procedurile prevăzute de lege pentru recunoașterea, acordarea sau realizarea dreptului ori interesului pretins de solicitant.

(2) Asistența extrajudiciară se acordă conform prevederilor Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (extras);

CAPITOLUL I - Dispoziții generale și definiții

Art. 3. - De dispozițiile prezentei legi beneficiază:

a) copiii cetățeni români aflați pe teritoriul României;

- b)** copiii cetățeni români aflați în străinătate;
- c)** copiii fără cetățenie aflați pe teritoriul României;
- d)** copiii solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție în România, acordată în condițiile Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare;
- e)** copiii cetățeni străini aflați pe teritoriul României, în situații de urgență constatate, în condițiile prezentei legi, de către autoritățile publice române competente.

CAPITOLUL II Drepturile copilului

SECȚIUNEA 1 Drepturi și libertăți civile

Art. 25. - (1) Misiunile diplomatice și consulare străine pot sesiza autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului și Inspectoratul General pentru Imigrări despre situațiile în care au cunoștință de copii cetățeni străini aflați pe teritoriul României, care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane. În cazul în care autoritățile române se autosesizează, acestea solicită Inspectoratului General pentru Imigrări informații cu privire la statutul copiilor și, dacă nu sunt solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției internaționale în România, înștiințează de urgență misiunea străină competentă cu privire la copiii în cauză.

CAPITOLUL III - Protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi

SECȚIUNEA 1 – Dispoziții comune

Art. 60. – De măsurile de protecție specială, instituite de prezenta...-

f) copilul neînsoțit, cetățean străin sau apatrid, inclusiv cel care solicită azil sau beneficiază de protecție internațională în România, în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV Protecția copiilor solicitanți de azil și protecția copiilor în caz de conflict armat

Art. 76. - Copiii solicitanți de azil, precum și copiii beneficiari de protecție internațională în România, în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de protecție și asistență subsidiară corespunzătoare pentru realizarea drepturilor lor.

Art. 77. - (1) În situația în care copilul solicitant de azil este neînsoțit de către părinți sau de către un alt reprezentant legal, susținerea interesului superior al acestuia pe parcursul procedurii

de azil se asigură de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază administrativ-teritorială se află organul teritorial al Ministerului Afacerilor Interne unde urmează a fi depusă cererea.

(2) Cererea de azil a copilului aflat în situația prevăzută la alin. (1) se analizează cu prioritate.

(3) În scopul susținerii adecvate a interesului superior al copilului prevăzut la alin. (1), precum și a îndeplinirii obligațiilor față de acesta, direcția generală de asistență socială și protecția copilului numește, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, un reprezentant care să-l asiste pe minorul neînsoțit, solicitant de azil, pe toată perioada procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene...(...)

Art. 78. - (1) Până la soluționarea definitivă a cererii de azil, protecția copiilor prevăzuți la art. 77 se realizează, după caz, într-un serviciu de tip familial sau un serviciu de tip rezidențial aparținând direcției generale de asistență socială și protecția copilului prevăzut de prezenta lege sau un furnizor privat acreditat.

Art. 79. - (1) În situația în care cererea de azil a copilului prevăzut la art. 76 este respinsă în mod definitiv, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sesizează Inspectoratul General pentru Imigrări și solicită instanței judecătorești stabilirea plasamentului copilului într-un serviciu de protecție specială.

7. Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (extras);

CAPITOLUL II - Prevenirea traficului de persoane

Art. 5. - (2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Administrației și Internelor adoptă măsurile necesare, în baza legislației care reglementează regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.

CAPITOLUL IV Dispoziții speciale privind procedura judiciară

Art. 25. La judecarea infracțiunilor de trafic de persoane, prevăzută de art. 210 din Codul penal, și facilitare a șederii ilegale în România, prevăzută de art. 264 din Codul penal, la cererea persoanei vătămate, instanța poate declara ședința nepublică.

CAPITOLUL V - Protecția și asistența victimelor traficului de persoane

Art. 37. - România le facilitează cetățenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigură transportul în deplină securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

Art. 38. - (1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică.

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Străinii victime ale traficului de persoane sunt informați în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate și pot beneficia de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, precum și de medicamente și hrană în aceleași condiții ca și victimele cetățeni români.

Art. 39. - În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă niciun document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, Ministerul Administrației și Internelor poate solicita ambasadelor acreditate în România eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz, pentru aceștia, cu excepția cazului solicitanților de azil ori al beneficiarilor de protecție în România.

Art. 39¹. - (1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Oficiul Român pentru Imigrări, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de...

(2) În timpul sau la expirarea perioadei de reflecție, străinilor victime ale traficului de persoane li se poate acorda, la cerere, un permis de ședere temporară, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41. - Minorilor cetățeni străini care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la regimul străinilor în România.

8. Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea infirmării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor (extras) .

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art.2. Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Afacerilor Interne, precum și consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, prin direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, denumite în continuare direcții generale, asigură specializarea personalului propriu care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, stabilește legături directe cu victimele infracțiunilor.

Art. 3 ind.1. (3) În cazul copiilor victime ale violenței, evaluarea și acordarea serviciilor de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se face de către compartimentele specializate de intervenție în situații de abuz, neglijare, trafic, migrație și repatrieri din cadrul direcției generale, potrivit Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 49/2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

Art. 3³. - 10/04/2019 - Art. 3³ . - a fost introdus prin Ordonanță de urgență 24/2019.

Informarea, sprijinirea și protecția victimelor infracțiunilor se realizează cu respectarea următoarelor principii generale:

a) respectarea nevoilor victimei - activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor infracțiunilor este subordonată scopului atenuării efectelor negative ale infracțiunii și reparării prejudiciilor de orice tip, inclusiv de ordin psihic, suferite de către victimă ca urmare a comiterii infracțiunii;

b) evitarea victimizării secundare și respectarea demnității umane - activitatea de informare, sprijin și protecție se va realiza cu respectarea demnității victimelor și evitarea victimizării secundare;

c) respectarea siguranței victimei - activitatea de informare, sprijin și protecție se desfășoară în așa fel încât aceasta să nu afecteze siguranța victimei și să nu o expună la comiterea de noi fapte prevăzute de legea penală;

d) parteneriatul - autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și cultele recunoscute de lege cooperează pentru asigurarea accesului victimelor infracțiunilor la serviciile de sprijin și protecție necesare;

e) nediscriminarea - recunoașterea statutului de victimă și asigurarea accesului la serviciile de sprijin și protecție se realizează fără discriminare pe baza criteriilor precum: rasa, naționalitatea, cetățenia, originea etnică sau socială, limba, religia sau credința, opiniile politice sau de oricare

altă natură, bunurile de care dispune, dizabilitatea, vârsta, sexul, orientarea sexuală, statutul acestora din punctul de vedere al reședinței sau sănătatea;

f) complementaritatea și abordarea integrată - pentru asigurarea unui răspuns rapid și eficient la nevoile speciale ale victimelor infracțiunilor, măsurile de informare, de sprijin și de protecție a victimelor infracțiunilor trebuie corelate și abordate integrat cu alte măsuri și servicii din domenii conexe: economic, de ocupare, educațional, sănătate;

g) participarea în procesul de luare a deciziei - victimele sunt consultate cu privire la toate deciziile/măsurile care le vizează, în toate etapele procedurilor de referire/furnizare a serviciilor de sprijin și protecție, conform prezentei legi;

h) interesul superior al copilului - în cazul în care victima este un copil, se asigură luarea în considerare în primul rând a interesului superior al acestuia, evaluat în mod individual, așa cum este acesta definit în Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

i) confidențialitatea - activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor se realizează cu păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;

j) siguranța victimei - procedura de referire, precum și furnizarea serviciilor de informare, sprijin și protecție sunt realizate astfel încât să se asigure securitatea personală a victimei și a membrilor familiei în situațiile în care se impune;

k) celeritatea - victimele infracțiunilor au dreptul la asigurarea serviciilor de informare, sprijin și protecție conform prezentei legi în mod prompt, astfel încât efectele negative ale comiterii infracțiunii să nu se agraveze.

CAPITOLUL I¹ - Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor

Art. 3¹² . - Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

CAPITOLUL III - Servicii de sprijin și protecție acordate victimelor infracțiunilor

Art. 10. - Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

CAPITOLUL IV - Asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni

Art. 14. (1) Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută

la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor, coruperea sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal;

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Asistența juridică gratuită se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României, dacă victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România și procesul penal se desfășoară în România.

Art. 16. - (1) Asistența juridică gratuită se acordă numai dacă victima a sesizat organele de urmărire penală sau instanța de judecată în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală sau instanța de judecată cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

Art. 17. - (1) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se depune la tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima și se soluționează de doi judecători din cadrul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni, prin încheiere, în termen de 15 zile de la data depunerii.

(2) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei;

b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii;

c) dacă este cazul, data sesizării și organul de urmărire penală sau instanța de judecată, sesizată potrivit art. 16;

d) calitatea de soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b);

e) dacă este cazul, venitul lunar pe membru de familie al victimei;

f) numele, prenumele și forma de exercitare a profesiei de avocat de către apărătorul ales sau mențiunea că victima nu și-a ales un apărător.

(3) La cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere și orice alte documente deținute de victimă, utile pentru soluționarea cererii.

(4) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se soluționează prin încheiere, în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(5) În cazul în care victima nu și-a ales un apărător, încheierea prin care s-a admis cererea de asistență juridică gratuită trebuie să cuprindă și desemnarea unui apărător din oficiu potrivit Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului profesiei de avocat.

(6) Încheierea prin care s-a soluționat cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se comunică victimei.

(7) Încheierea prin care s-a respins cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite este supusă reexaminării de către tribunalul în cadrul căruia funcționează Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor, la cererea victimei, în termen de 15 zile de la comunicare. Reexaminarea se soluționează în complet format din doi judecători.

Art. 18. - (1) Asistența juridică gratuită se acordă fiecărei victime pe tot parcursul procesului, în limita unei sume echivalente cu două salarii de bază minime brute pe țară, stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită.

(2) Fondurile necesare pentru acordarea asistenței juridice gratuite se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

Art. 19. - Dispozițiile art. 14-18 se aplică în mod corespunzător și pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii.

Art. 20. - (1) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii pot fi formulate de reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție.

(2) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii pot fi formulate și de organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției victimelor, dacă sunt semnate de victimă, cuprind datele prevăzute la art. 17 alin. (2) și sunt anexate documentele prevăzute la art. 17 alin. (3).

(3) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii sunt scutite de taxa de timbru.

CAPITOLUL V Acordarea de către stat a compensațiilor financiare victimelor unor infracțiuni

Art. 21. (1) Compensația financiară se acordă, la cerere, în condițiile prezentului capitol, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și agresiune sexuală, prevăzute la art. 218-220 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane și trafic de minori, prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal, o infracțiune de terorism, precum și orice altă infracțiune intenționată comisă cu violență; 01/02/2014 - litera a fost modificată prin Lege 255/2013A se vedea și Decizie 167/2021.A se vedea și Decizie 312/2022.

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

(2) Compensația financiară se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României și victima este:

a) cetățean român;

b) cetățean străin ori apatrid care locuiește legal în România;

c) cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii; sau

d) cetățean străin sau apatrid cu reședința pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii.

(3) În cazul victimelor care nu se încadrează în categoriile de persoane prevăzute la alin. (1) și (2), compensația financiară se acordă în baza convențiilor internaționale la care România este parte.

Art. 22. -(1) Compensația financiară nu se acordă dacă:

a) se stabilește că fapta nu există sau nu este prevăzută de legea penală ori că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare împotriva atacului victimei în condițiile art. 44 din Codul penal;

b) victima este condamnată definitiv pentru participarea la un grup infracțional organizat;

c) victima este condamnată definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 21 alin. (1);

d) instanța reține în favoarea făptuitorului circumstanța atenuantă a depășirii limitelor legitimei apărări împotriva atacului victimei, prevăzută la art. 73 lit. a) din Codul penal, sau circumstanța atenuantă a provocării prevăzută la art. 73 lit. b) din Codul penal.

(2) Victima care a beneficiat de compensație financiară sau de un avans din compensația financiară este obligată la restituirea sumelor dacă se stabilește existența unuia dintre cazurile prevăzute la alin. (1).

Art. 23. (1) Compensația financiară se acordă victimei numai dacă aceasta a sesizat organele de urmărire penală în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

Art. 24. - (1) În cazul în care făptuitorul este cunoscut, compensația financiară poate fi acordată victimei dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) victima a formulat cererea de compensație financiară în termen de un an, după caz:

1. de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care instanța penală a pronunțat condamnarea sau achitarea în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b) -d) din Codul de procedură penală și a acordat despăgubiri civile ori încetarea procesului penal în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. f) și h) din Codul de procedură penală;

2. de la data la care procurorul a dispus clasarea, în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b), c), d), f) și h) din Codul de procedură penală;

b) victima s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal, cu excepția cazului în care s-a dispus clasarea potrivit dispozițiilor art. 315 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală;

c) făptuitorul este insolubil sau dispărut;

d) victima nu a obținut repararea integrală a prejudiciului suferit de la o societate de asigurare.

(2) Dacă victima s-a aflat în imposibilitate de a formula cererea de compensație financiară, termenul de un an prevăzut la alin. (1) lit. a) se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(3) În cazul în care instanța a dispus disjungerea acțiunii civile de acțiunea penală, termenul de un an prevăzut la alin. (1) lit. a) curge de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost admisă acțiunea civilă.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația prevăzută la alin. (1) lit. b).

Art. 25. - În cazul în care făptuitorul este necunoscut, victima poate formula cererea de compensație financiară în termen de 3 ani de la data săvârșirii infracțiunii, dacă este îndeplinită condiția prevăzută la art. 24 alin. (1) lit. d).

Art. 26. - Dacă victima este un minor și reprezentantul legal al acestuia nu a formulat cererea de compensație financiară în termenele prevăzute, după caz, la art. 24 sau 25, aceste termene încep să curgă de la data la care victima a împlinit vârsta de 18 ani.

Art. 27. - (1) Compensația financiară se acordă victimei pentru următoarele categorii de prejudicii suferite de aceasta prin săvârșirea infracțiunii:

a) în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a):

1. cheltuielile de spitalizare și alte categorii de cheltuieli medicale suportate de victimă;
2. prejudiciile materiale rezultate din distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor victimei ori din deposedarea acesteia prin săvârșirea infracțiunii;
3. câștigurile de care victima este lipsită de pe urma săvârșirii infracțiunii;

b) în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b):

1. cheltuielile de înmormântare;
2. întreținerea de care victima este lipsită din cauza săvârșirii infracțiunii.

(2) Compensația financiară pentru prejudiciile materiale prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. 2 se acordă în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de compensație financiară.

(3) Sumele de bani plătite de făptuitor cu titlu de despăgubiri civile și indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii se scad din cuantumul compensației financiare acordate de stat victimei.

Art. 28. - (1) Cererea de compensație financiară se depune la tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima și se soluționează de doi judecători din cadrul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor, constituite în fiecare tribunal.

(2) Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor este alcătuită din cel puțin doi judecători, desemnați pentru o perioadă de 3 ani de adunarea generală a judecătorilor tribunalului.

(3) Adunarea generală a judecătorilor tribunalului desemnează, pentru o perioadă de 3 ani, și un număr egal de judecători supleanți ai judecătorilor care alcătuiesc Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

(4) Judecătorii supleanți prevăzuți la alin. (3) participă la soluționarea cererilor de compensații financiare în cazul imposibilității de participare a unuia sau a ambilor judecători care alcătuiesc Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

(5) Secretariatul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor este asigurat de unul sau mai mulți grefieri, desemnați de președintele tribunalului.

Art. 29. - (1) Cererea de compensație financiară trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei;

- b)** data, locul și împrejurările săvârșirii infracțiunii care a cauzat prejudiciul;
- c)** categoriile de prejudicii suferite prin săvârșirea infracțiunii, care se încadrează în dispozițiile art. 27 alin. (1);
- d)** dacă este cazul, organul de urmărire penală sau instanța de judecată și data sesizării acestora;
- e)** dacă este cazul, numărul și data hotărârii judecătorești sau a actului organului de urmărire penală, prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a);
- f)** calitatea de soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b);
- g)** antecedentele penale;
- h)** sumele plătite cu titlu de despăgubiri de către făptuitor sau indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii;
- i)** cuantumul compensației financiare solicitate.

(2) La cererea de compensație financiară se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere și orice alte documente deținute de victimă, utile pentru soluționarea cererii.

Art. 30. - (1) Victima poate solicita Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor un avans din compensația financiară, în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a solicitat avansul.

(2) Avansul se poate solicita prin cererea de compensație financiară sau printr-o cerere separată, care poate fi formulată oricând după sesizarea organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată, dacă este cazul, potrivit art. 23, și cel mai târziu în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de compensație. Dispozițiile art. 29 se aplică în mod corespunzător în cazul în care avansul este solicitat printr-o cerere separată, în care se menționează și stadiul procedurii judiciare.

(3) Avansul se acordă dacă victima se află într-o situație financiară precară.

(4) Cererea victimei privind acordarea unui avans din compensația financiară se soluționează în termen de 30 de zile de la data solicitării, de doi judecători din cadrul Comisiei pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor.

(5) În cazul respingerii cererii de compensație financiară, victima este obligată la restituirea avansului, cu excepția cazului în care cererea de compensație financiară a fost respinsă numai pentru motivul că făptuitorul nu este insolubil sau dispărut.

(6) Victima care a beneficiat de un avans din compensația financiară este obligată la restituirea acestuia dacă nu a depus cererea pentru compensație financiară în termenele prevăzute, după caz, la art. 24, 25 sau 26.

Art. 31. -

(1) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensația financiară se soluționează în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(2) Participarea procurorului este obligatorie.

(3) În vederea soluționării cererii, Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor în complet format din doi judecători poate să audieze persoane, să solicite documente și să administreze orice alte probe pe care le consideră utile pentru soluționarea cererii.

(4) Soluționând cererea de compensație financiară sau cererea privind acordarea unui avans din aceasta, Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor în complet format din doi judecători poate pronunța, prin hotărâre, una dintre următoarele soluții:

a) admite cererea și stabilește quantumul compensației financiare sau, după caz, al avansului din aceasta;

b) respinge cererea dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea compensației financiare sau, după caz, a avansului din aceasta.

(5) Hotărârea prin care s-a soluționat cererea de compensație financiară sau cererea privind acordarea unui avans din aceasta se comunică victimei.

(6) Hotărârea poate fi atacată cu contestație la curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 32. - Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor are obligația de a informa organul de urmărire penală sau instanța investită cu judecarea infracțiunii ori, după caz, instanța investită cu soluționarea acțiunii civile, cu privire la cererea de compensație financiară ori cu privire la cererea prin care victima a solicitat un avans din compensația financiară.

Art. 33. - (1) Fondurile necesare pentru acordarea compensației financiare sau a avansului din aceasta pentru victimele infracțiunilor se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) Plata compensației financiare sau a avansului din aceasta pentru victimele infracțiunilor se asigură de compartimentele financiare ale tribunalelor, în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost acordată compensația financiară sau un avans din aceasta.

(3) Statul, prin Ministerul Justiției, se subrogă în drepturile victimei care a beneficiat de compensație financiară sau de un avans din aceasta pentru recuperarea sumelor plătite victimei.

Art. 34. - (1) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din aceasta pot fi formulate de către reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție.

(2) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din aceasta pot fi formulate și de către organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției victimelor, dacă sunt semnate de victimă, cuprind datele prevăzute la art.

29 alin. (1) și sunt anexate documentele prevăzute la art. 29 alin. (2). În cazul în care avansul este solicitat printr-o cerere separată, în cerere se menționează și stadiul procedurii judiciare.

(3) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din aceasta sunt scutite de taxa de timbru.

III. Reglementări juridice la nivel european și internațional privitoare la minorii străini neînsoțiți:

1. Directiva privind procedurile de azil – Directiva 2013/32/CE;

Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, este transpusă prin Legea nr. 122/2006 privind azilul în România cu excepția art. 49;

2. Directiva privind condițiile de primire – Directiva 2013/33/EU;

Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, este transpusă prin Legea nr. 122/2006, cu excepția anexei I.

3. Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 348 din 24 decembrie 2008 este transpusă prin OUG 194/2002 privind regimul străinilor pe teritoriul României;

4. Directiva privind condițiile de calificare – Directiva 2011/95/UE;

Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru

refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 20 decembrie 2011, este transpusă prin Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu excepția art. 7 și art. 9 alin. (3);

5. **Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului "Eurodac" pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Eurodac. (extras);**

Articolul 29 Drepturile persoanelor vizate

(2) În cazul unei persoane care intră sub incidența articolului 9 alineatul (1) sau 14 alineatul (1), informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol îi sunt furnizate la momentul luării amprentelor digitale. În cazul unei persoane care intră sub incidența articolului 17 alineatul (1), informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol îi sunt furnizate nu mai târziu de momentul în care datele privind această persoană sunt transmise sistemului central. Această obligație nu se aplică în cazul în care furnizarea acestor informații se dovedește imposibilă sau ar implica un efort disproporționat. În cazul în care persoana vizată de articolul 9 alineatul (1), articolul 14 alineatul (1) și articolul 17 alineatul (1) este un minor, statele membre furnizează informațiile într-un mod adaptat vârstei acestuia.

(35) Atunci când se pune în aplicare prezentul regulament, statele membre ar trebui să țină seama în primul rând de interesul superior al copilului. În cazul în care statul membru solicitant stabilește că datele Eurodac se referă la un minor, aceste date pot fi folosite numai în scopul asigurării respectării aplicării legii de către statul membru solicitant, în conformitate cu legislația statului respectiv în materie de minori și în conformitate cu obligația de a acorda prioritate interesului superior al copilului.

6. **Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau**

de către un apatrid (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Dublin (extras)

(13) În conformitate cu Convenția din 1989 a Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului și cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, interesul superior al copilului ar trebui să primeze în aplicarea de către statele membre a prezentului regulament. În procesul de evaluare a interesului superior al copilului, statele membre ar trebui în special să ia în considerare în mod corespunzător dezvoltarea socială și bunăstarea minorului, aspecte legate de siguranța și securitatea acestuia, opinia minorului în concordanță cu vârsta și nivelul său de maturitate, inclusiv istoricul acestuia. În plus, ar trebui stabilite garanții procedurale specifice pentru minorii neînsoțiți, având în vedere vulnerabilitatea deosebită a acestora.

(16) Pentru a asigura respectarea deplină a principiului unității familiei și a interesului superior al copilului, existența unei relații de dependență între solicitant și un copil, frate sau soră ori părinte al acestuia, pe motiv de graviditate sau maternitate a solicitantului, de stare a sănătății sau de vârstă înaintată, ar trebui să devină un criteriu obligatoriu de responsabilitate. În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, prezența, pe teritoriul unui alt stat membru, a unui membru al familiei sau a unei rude care pot avea grijă de acesta, ar trebui să devină, de asemenea, criteriu obligatoriu de responsabilitate.

(34) Ar trebui utilizată procedura de examinare pentru adoptarea unei broșuri de informare comune cu privire la sistemul Dublin/Eurodac, precum și a unei broșuri de informare specifice cu privire la minorii neînsoțiți; a unui formular standard pentru schimbul de date relevante privind minorii neînsoțiți; a unor condiții uniforme pentru consultarea de date și schimbul de date privind minorii neînsoțiți și persoanele aflate în întreținere; a unor condiții uniforme privind pregătirea și introducerea de cereri de preluare sau de reprimire; a două liste în care se specifică probele relevante și dovezile circumstanțiale relevante și revizuirea periodică a acestora; a unui permis de trecere; a unor condiții uniforme pentru consultarea de date și schimbul de date privind transferurile; a unui formular standard pentru schimbul de date înaintea unui transfer; a unui certificat medical comun; a unor condiții uniforme și modalități practice pentru schimbul de date privind starea sănătății unei persoane înaintea unui transfer; și a unor canale sigure de transmitere electronică pentru transmiterea cererilor.

Articolul 2 Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) "resortisant al unei țări terțe" înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) al TFUE și care nu este cetățean al unui stat care participă la prezentul regulament în virtutea unui acord cu Uniunea Europeană;

(b) "cerere de protecție internațională" înseamnă o cerere de protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE;

(c) "solicitant" înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională, cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;

(d) "examinarea unei cereri de protecție internațională" înseamnă orice măsură de examinare, decizie sau hotărâre pronunțată cu privire la o cerere de protecție internațională de către autoritățile competente în conformitate cu Directiva 2013/32/UE și cu Directiva 2011/95/UE cu excepția procedurilor de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament;

(e) "retragerea unei cereri de protecție internațională" înseamnă acțiunile prin care solicitantul pune capăt procedurii inițiate prin prezentarea cererii sale de protecție internațională, în conformitate cu Directiva 2013/32/UE, fie în mod explicit, fie în mod tacit;

(f) "persoana care beneficiază de protecție internațională" înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid căruia i s-a acordat protecție internațională, în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 2011/95/UE;

(g) "membri de familie" înseamnă, în măsura în care familia exista deja în țara de origine, următorii membri de familie ai solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul statelor membre:

- soțul solicitantului sau partenerul său necăsătorit într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză rezervă cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel rezervat cuplurilor căsătorite, în temeiul legislației sale privind resortisanții țărilor terțe;

- copiii minori ai cuplurilor menționate la prima liniuță sau ai solicitantului, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți și indiferent dacă sunt născuți din căsătorie sau în afara căsătoriei sau adoptați în conformitate cu definiția din dreptul național;

- atunci când solicitantul este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil de acesta fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent adultul;

- atunci când beneficiarul de protecție internațională este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil de aceasta fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent beneficiarul;

(h) "rudă" înseamnă sora sau fratele mamei sau tatălui solicitantului, aflați la vârstă adultă, sau bunicul sau bunica solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul unui stat membru, indiferent dacă solicitantul este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei sau adoptat, în conformitate cu definiția din dreptul național;

(i) "minor" înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid sub vârsta de 18 ani;

(j) "minor neînsoțit" înseamnă un minor care sosește pe teritoriul statului membru neînsoțit de un adult responsabil pentru el în temeiul legii sau al practicii din statul membru în cauză și atât timp cât acesta nu este luat în întreținere efectiv de un astfel de adult; sunt incluși minorii care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul statelor membre;

(k) "reprezentant" înseamnă o persoană sau o organizație desemnată de organismele competente pentru a acorda asistență și a reprezenta minorul neînsoțit în cadrul procedurilor prevăzute în prezentul regulament în vederea asigurării interesului superior al copilului și, dacă este necesar, a exercitării capacității juridice în numele minorului. Atunci când o organizație este desemnată în calitate de reprezentant, aceasta desemnează persoana responsabilă de îndeplinirea sarcinilor sale în raport cu minorul, în conformitate cu prezentul regulament;

(l) "permis de ședere" înseamnă orice autorizație eliberată de autoritățile statelor membre care autorizează un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid să stea pe teritoriul său, inclusiv documentele care materializează autorizația de a rămâne pe teritoriu în cadrul unui regim de protecție temporară sau până ce încetează circumstanțele care împiedică ducerea la îndeplinire a unui ordin de expulzare, cu excepția vizelor și a autorizațiilor de ședere eliberate în perioada necesară pentru determinarea statului membru responsabil, astfel cum este stabilit prin prezentul regulament sau în timpul examinării unei cereri de protecție internațională sau a unei cereri de permis de ședere;

(m) "viză" înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară în vederea tranzitului sau a intrării pentru o ședere intenționată în acel stat membru sau în mai multe state membre. Tipul vizei este determinat în conformitate cu următoarele definiții:

- "viză de ședere de lungă durată" înseamnă o autorizație sau o decizie eliberată de unul dintre statele membre în conformitate cu legislația sa națională sau cu legislația Uniunii necesară în vederea intrării pentru o ședere intenționată în acel stat membru pentru o perioadă care depășește trei luni;

- "viză de ședere de scurtă durată" înseamnă o autorizație sau o decizie a unui stat membru în vederea tranzitării sau a unei șederi intenționate pe teritoriul unuia, mai multora sau al tuturor statelor membre pentru o perioadă de cel mult trei luni în oricare perioadă de șase luni care începe la data primei intrări pe teritoriul statelor membre;

- "viză de tranzit aeroportuar" înseamnă o viză valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional ale unuia sau mai multor aeroporturi din statele membre;

(n) "riscul sustragerii de la procedură" înseamnă, într-un caz individual, existența unor motive bazate pe criterii obiective definite de lege, de a considera că un solicitant sau un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care este implicat într-o procedură de transfer se poate sustrage procedurii.

Articolul 4 Dreptul la informare

(3) Comisia, prin acte de punere în aplicare, elaborează o broșură comună, precum și o broșură specială destinată minorilor neînsoțiți, care să conțină cel puțin informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Această broșură comună include, de asemenea, informații referitoare la aplicarea Regulamentului (UE) nr. 603/2013 și în special la scopul în care datele solicitantului în cauză pot fi prelucrate în cadrul Eurodac. Broșura comună se elaborează astfel încât să permită statelor membre să o completeze cu informații suplimentare specifice statelor membre. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 6 Garanții acordate minorilor

(1) Interesul superior al copilului reprezintă elementul fundamental pentru statele membre în ceea ce privește toate procedurile prevăzute de prezentul regulament.

(2) Statele membre se asigură că un reprezentant reprezintă și/sau asistă un minor neînsoțit pe parcursul tuturor procedurilor prevăzute de prezentul regulament. Reprezentantul are calificările și expertiza necesare asigurării faptului că interesul superior al copilului este luat în considerare pe parcursul procedurilor desfășurate în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul are acces la conținutul documentelor relevante din dosarul solicitantului, inclusiv la broșura specială destinată minorilor neînsoțiți.

Prezentul alineat nu aduce atingere dispozițiilor relevante ale articolului 25 din Directiva 2013/32/UE.

(3) Pentru evaluarea interesului superior al copilului, statele membre cooperează strâns între ele și țin cont, în special, de următorii factori:

(a) posibilitățile de reîntregire a familiei;

(b) bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, luând în considerare în mod particular istoricul minorului;

(c) considerente privind siguranța și securitatea, în special când există riscul ca respectivul minor să fie o victimă a traficului de ființe umane;

(d) opinia minorului, în conformitate cu vârsta și maturitatea sa.

(4) În scopul aplicării articolului 8, statul membru în care minorul neînsoțit a depus cererea de protecție internațională întreprinde, cât mai curând posibil, acțiunile corespunzătoare pentru a identifica membrii de familie, frații, surorile sau rudele minorului neînsoțit aflați pe teritoriul statelor membre, protejând, în același timp, interesul superior al copilului.

În acest scop, statul membru respectiv poate solicita asistență din partea organizațiilor internaționale sau a altor organizații relevante și poate facilita accesul minorului la serviciile de urmărire ale organizațiilor respective.

Personalul autorităților competente menționate la articolul 35 care tratează cererile referitoare la minorii neînsoțiți trebuie să fi beneficiat și să continue să beneficieze de formarea corespunzătoare cu privire la nevoile specifice minorilor.

(5) În vederea facilitării acțiunii adecvate de identificare a membrilor de familie, a fraților, a surorilor sau a rudelor minorului neînsoțit care se află pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul alineatului (4) din prezentul articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare, inclusiv un formular standard pentru schimbul de informații relevante între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

Articolul 8 Minorii

(1) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, statul membru responsabil este acela unde un membru de familie sau un frate sau o soră a minorului neînsoțit se află în mod legal, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului. În cazul în care solicitantul este un minor căsătorit al cărui soț/a cărui soție nu este prezent(ă) în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru responsabil este acela unde tatăl, mama sau un alt adult

responsabil de minor fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din acel stat membru, sau sora sau fratele acestuia sunt prezenți în mod legal.

(2) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit care are o rudă prezentă în mod legal în alt stat membru și dacă se stabilește, pe baza unei examinări individuale, că ruda poate avea grijă de el, respectivul stat membru reunește minorul cu ruda sa și este statul membru responsabil, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului.

(3) Când membrii de familie, frații, surorile sau rudele, astfel cum sunt menționați la alineatele (1) și (2), locuiesc în mai multe state membre, statul membru responsabil este stabilit în funcție de ceea ce este în interesul superior al minorului neînsoțit.

(4) În absența unui membru de familie, a unui frate, unei surori sau a unei rude, astfel cum sunt menționați la alineatele (1) și (2), statul membru responsabil este acela în care minorul neînsoțit și-a prezentat cererea de protecție internațională, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 45, privind identificarea membrilor de familie, a fraților, surorilor sau a rudelor minorului neînsoțit; criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite; criteriile pentru evaluarea capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre. În exercitarea competențelor sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera principiului interesului superior al copilului astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (3).

(6) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

Articolul 11 Procedura familială

Atunci când mai mulți membri de familie și/sau frați sau surori minori necăsătoriți prezintă cereri de protecție internațională în același stat membru simultan sau la date destul de apropiate pentru ca procedurile de determinare a statului membru responsabil să se desfășoare împreună și când aplicarea criteriilor menționate de prezentul regulament ar duce la separarea lor, statul membru responsabil este determinat pe baza următoarelor dispoziții:

(a) responsabilitatea pentru examinarea cererilor de protecție internațională ale tuturor membrilor de familie și/sau ale fraților sau surorilor minori necăsătoriți aparține statului membru pe care criteriile îl indică ca fiind responsabil de a îi prelua pe cei mai mulți dintre aceștia;

(b) în cazul în care litera (a) nu se aplică, responsabilitatea aparține statului membru pe care criteriile îl indică ca fiind responsabil de examinarea cererii celui mai în vârstă dintre aceștia.

CAPITOLUL VI PROCEDURI DE PRELUARE ȘI REPRIMIRE

SECȚIUNEA I Începutul procedurii

Articolul 20 Începutul procedurii

(1) Procesul de determinare a statului membru responsabil începe imediat ce cererea de protecție internațională este prezentată pentru prima oară într-un stat membru.

(2) O cerere de protecție internațională se prezumă că a fost prezentată odată ce un formular depus de solicitant sau un proces-verbal întocmit de autorități a ajuns la autoritățile competente ale statului membru în cauză. Atunci când o cerere nu este făcută în scris, perioada dintre declarația de intenție și întocmirea procesului-verbal ar trebui să fie cât mai scurtă cu putință.

(3) În sensul prezentului regulament, situația unui minor care însoțește solicitantul și corespunde definiției unui membru de familie nu poate fi disociată de aceea a membrului familiei și este de competența statului membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a membrului de familie, chiar dacă minorul nu este solicitant individual, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului. Același tratament se aplică copiilor născuți după sosirea solicitantului pe teritoriul statelor membre, fără a fi nevoie să se inițieze o nouă procedură de preluare a acestora.

(4) Atunci când cererea de protecție internațională este prezentată autorităților competente ale unui stat membru de către un solicitant care se află pe teritoriul altui stat membru, determinarea statului membru responsabil se face de către statul membru pe al cărui teritoriu se află solicitantul de azil. Acest din urmă stat membru este informat, fără întârziere, de către statul membru care a primit cererea și apoi, în sensul prezentului regulament, este considerat statul membru în care s-a prezentat cererea de protecție internațională.

Solicitantul este informat în scris despre această schimbare privind statul membru care determină statul membru responsabil și despre data la care aceasta a avut loc.

(5) Un solicitant care se află în alt stat membru fără permis de ședere sau care prezintă în acel stat membru o cerere de protecție internațională, după retragerea primei sale cereri prezentate într-un alt stat membru în timpul procedurii de determinare a statului membru responsabil, este reprimit, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, de către statul membru în care a prezentat prima dată cererea de protecție internațională, în vederea finalizării procedurii de determinare a statului membru responsabil.

Această obligație încetează în cazul în care statul membru căruia i s-a solicitat finalizarea procesului de determinare a statului membru responsabil stabilește că solicitantul a părăsit între timp teritoriul statelor membre pentru o perioadă de cel puțin trei luni sau a obținut un permis de ședere din partea unui alt stat membru.

O cerere depusă după o astfel de perioadă de absență menționată la paragraful al doilea este considerată o cerere nouă, care dă naștere unei noi proceduri de determinare a statului membru responsabil.

SECȚIUNEA VI Transferurile

Articolul 29 Modalități și termene

(6) Transferul solicitantului sau a altei persoane menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sau (d) din statul membru solicitant către statul membru responsabil se face în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitant, după consultări între cele două state membre în cauză, cât de repede posibil, și în cel mult șase luni de la acceptarea cererii de a prelua sau reprimi persoana în cauză sau de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea atunci când efectul suspensiv există în conformitate cu articolul 27 alineatul (3).

Dacă transferurile către statul membru responsabil se efectuează prin plecare controlată sau sub escortă, statele membre se asigură că acestea se desfășoară în condiții umane, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a demnității umane.

Dacă este necesar, solicitantului i se va furniza de către statul membru solicitant un permis de liberă trecere. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește modelul permisului de liberă trecere. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

Statul membru responsabil informează statul membru solicitant, după caz, asupra sosirii în siguranță a persoanei în cauză sau asupra faptului că acesta nu s-a prezentat în termenul stabilit.

(2) Atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni, statul membru responsabil este exonerat de obligația de a prelua sau reprimi persoana în cauză și responsabilitatea se transferă statului membru solicitant. Acest termen poate fi prelungit până la maxim un an în cazul în care transferul nu a putut fi efectuat datorită detenției în închisoare a persoanei în cauză sau până la maximum optsprezece luni în cazul în care persoana în cauză se sustrage procedurii.

(3) În cazul în care o persoană a fost transferată în mod eronat sau o decizie de transfer este anulată în urma unui apel sau a unei revizuirii după ce a avut loc transferul, statul membru care a efectuat transferul acceptă înapoi, imediat, persoana în cauză.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea de date și schimbul de date între statele membre, în special pentru cazurile de transferuri amânate sau întârziate, transferuri ca urmare a acceptării din oficiu, transferuri de minori sau de persoane aflate în îngrijire și de transferuri supravegheate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

Articolul 31 Schimbul de informații relevante înaintea efectuării unui transfer

(1) Statul membru care efectuează transferul unui solicitant sau al unei alte persoane, menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sau (d), comunică statului membru responsabil datele cu caracter personal referitoare la persoana care va fi transferată, date care sunt adecvate, relevante și neexcesive cu unicul scop de se asigura că autoritățile competente, în conformitate

cu dreptul național din statul membru responsabil, au posibilitatea de a oferi persoanei în cauză asistența adecvată, inclusiv asistența medicală imediată necesară în vederea protejării intereselor sale vitale, precum și de a asigura continuitatea protecției și drepturilor conferite de prezentul regulament și de alte instrumente juridice relevante în materie de azil. Aceste date sunt comunicate statului membru responsabil într-un termen rezonabil înainte de efectuarea transferului, pentru a garanta faptul că autoritățile sale competente, în conformitate cu dreptul național, dispun de suficient timp pentru a lua măsurile necesare.

(2) Statul membru care efectuează transferul transmite statului membru responsabil, în măsura în care informațiile respective se află la dispoziția autorității competente, în conformitate cu dreptul național al statului membru responsabil, toate informațiile esențiale în vederea conservării drepturilor și nevoilor speciale imediate ale persoanei supuse transferului, mai ales:

(a) orice măsuri imediate pe care statul membru responsabil trebuie să le ia pentru a asigura respectarea corespunzătoare a nevoilor speciale ale persoanei care urmează să fie transferată, inclusiv orice formă de asistență medicală imediată care ar putea fi necesară;

(b) datele de contact ale membrilor de familie, ale rudelor sau ale oricăror alte persoane aflate în relații de natură familială cu acesta din statul membru de destinație, după caz;

(c) în cazul minorilor, informații privind educația acestora;

(d) o evaluare a vârstei solicitantului.

(3) Schimbul de informații în temeiul prezentului articol are loc numai între autoritățile notificate Comisiei, în conformitate cu articolul 35 din prezentul regulament, prin intermediul rețelei de comunicare electronică „DubliNet” instituită prin articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003. Informațiile care fac obiectul schimbului sunt utilizate numai în scopul indicat la alineatul (1) al prezentului articol și nu sunt prelucrate suplimentar.

(4) În vederea facilitării schimbului de informații între statele membre, Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, un formular standard pentru transferul datelor cerute în temeiul prezentului articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

(5) Dispozițiile prevăzute la articolul 34 alineatele (8)- (12) se aplică schimbului de informații în temeiul prezentului articol.

Articolul 32 Schimbul de date medicale înainte efectuării unui transfer

(6) În scopul unic de administrare a unor îngrijiri sau tratamente medicale, în special privind persoanele cu handicap, persoanele vârstnice, femeile însărcinate, minorii și persoanele care au fost victime ale unor acte de tortură, viol sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, statul membru care efectuează transferul transmite statului membru responsabil, în măsura în care respectivele informații se află la dispoziția autorității competente în conformitate cu dreptul național, informații cu privire la orice nevoi speciale ale persoanei care va fi transferată, care, în cazuri specifice, pot include informații privind starea fizică și mentală a persoanei în cauză. Informațiile respective sunt transferate printr-un certificat medical comun, cu documentele necesare anexate. Statul membru responsabil se asigură că aceste nevoi

speciale sunt tratate corespunzător, inclusiv, în special, orice îngrijiri medicale esențiale care ar putea fi cerute.

Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, un certificat medical comun. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

(2) Statul membru care efectuează transferul transmite informațiile menționate la alineatul (1) statului membru responsabil numai după obținerea consimțământului explicit al solicitantului și/sau al persoanei care îl reprezintă sau, în cazul în care solicitantul nu este apt din punct de vedere fizic sau juridic să își exprime consimțământul, atunci când această transmitere este esențială protecției intereselor vitale ale solicitantului sau ale altei persoane. Absența consimțământului, inclusiv refuzul acestuia, nu reprezintă un obstacol în calea desfășurării transferului.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal privind sănătatea menționate la alineatul (1) este efectuată numai de un cadru medical care, în conformitate cu dreptul național ori cu normele stabilite de autoritățile naționale competente, are obligația păstrării secretului medical sau de altă persoană supusă, de asemenea, unei obligații echivalente în ceea ce privește confidențialitatea profesională.

(4) Schimbul de informații în temeiul prezentului articol are loc numai între cadre medicale sau alte persoane menționate la alineatul (3). Informațiile schimbate pot fi folosite numai în scopurile prevăzute la alineatul (1) și nu sunt prelucrate suplimentar.

(5) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme și modalități practice pentru schimbul informațiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

(6) Normele prevăzute la articolul 34 alineatele (8)-(12) se aplică schimbului de informații în temeiul prezentului articol.

7. Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

Legea nr.30 din 18 mai 1994 a ratificat Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și protocoalele aditionale la aceasta convenție.

8. Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene

Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene în vigoare de la 01 decembrie 2009 și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 326 din 24 noiembrie 2012.

Articolul 18 Dreptul de azil

Dreptul de azil este garantat cu respectarea normelor prevăzute de Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și de Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților și în conformitate

cu Tratatul privind Uniunea Europeană și cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumite în continuare „tratatele”).

9. Regulamentul nr. 399/2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), în vigoare de la 12 aprilie 2016, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 77 din 23 martie 2016

Articolul 16 Punerea în aplicare a controlului

(1) Controlul la frontiere prevăzut la articolele 7-14 se efectuează de către polițiștii de frontieră, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu dreptul intern.

În exercitarea controlului la frontiere, polițiștii de frontieră păstrează competențele de inițiere a procedurilor penale conferite de dreptul intern și care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră sunt profesioniști specializați și formați corespunzător, luând în considerare curricula comună de pregătire pentru polițiștii de frontieră, stabilită și dezvoltată de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (denumită în continuare "agenția"), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Curricula de pregătire include formarea specializată privind modul de detectare și gestionare a situațiilor în care sunt implicate persoane vulnerabile, cum ar fi minorii neînsoțiți și victimele traficului de persoane. Statele membre, cu sprijinul agenției, încurajează polițiștii de frontieră să învețe limbile străine necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(2) Statele membre notifică Comisiei lista serviciilor naționale responsabile de controlul la frontiere în temeiul dreptului intern, în conformitate cu articolul 39.

(3) Pentru un control eficient la frontiere, fiecare stat membru asigură o cooperare strânsă și permanentă între serviciile naționale responsabile de controlul la frontiere.

Articolul 20 Dispoziții speciale referitoare la verificarea anumitor categorii de persoane

(1) Dispoziții speciale prevăzute în anexa VII se aplică următoarelor categorii de persoane:

(a) șefi de stat, șefi de guvern și membri ai guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale; 29/12/2017 - litera a fost modificată prin Regulament 2225/2017

(b) piloți de aeronave și alți membri ai echipajului;

(c) marinari;

(d) titulari ai pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu și membrii organizațiilor internaționale;

(e) lucrători transfrontalieri;

(f) minori;

(g) servicii de salvare, poliție și pompieri și polițiștii de frontieră;

(h) lucrători offshore.

Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 5 și 6 și de la articolele 8-14.

(2) Statele membre notifică Comisiei modelele de permise eliberate de ministerele lor de afaceri externe pentru membrii acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare, precum și pentru familiile acestora, în conformitate cu articolul 39.

ANEXA VII

Dispoziții speciale pentru anumite categorii de persoane

6.1. Polițiștii de frontieră acordă o atenție deosebită minorilor, indiferent dacă aceștia călătoresc însoțiți sau nu. Minorii care trec frontiera externă fac obiectul aceluiași verificări la intrare și la ieșire precum adulții, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.

6.2. În cazul în care minorii sunt însoțiți, polițistul de frontieră verifică existența autorității părintești sau a tutelei legale a însoțitorilor asupra minorului, în special în cazul în care minorul este însoțit de un singur adult și în cazul în care există motive întemeiate de suspiciune că respectivul minor a fost luat ilegal din custodia persoanelor care dețin în mod legal autoritatea părintească sau tutela legală asupra sa. În cazul din urmă, polițistul de frontieră efectuează o cercetare mai aprofundată în vederea descoperirii eventualelor incoerențe sau contradicții în informațiile date.

6.3. În cazul minorilor care călătoresc neînsoțiți, polițiștii de frontieră se asigură, printr-o verificare aprofundată a documentelor de călătorie și a altor documente, că minorii nu părăsesc teritoriul împotriva voinței persoanelor investite cu autoritatea părintească sau tutela legală asupra lor.

6.4. Statele membre desemnează puncte naționale de contact pentru consultare cu privire la minori și informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă cu respectivele puncte naționale de contact.

6.5. În cazul în care există dubii cu privire la oricare dintre circumstanțele prevăzute la punctele 6.1, 6.2 și 6.3, polițiștii de frontieră utilizează lista punctelor naționale de contact pentru consultare cu privire la minori.

6.6. Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră care verifică datele biometrice ale copiilor sau care utilizează aceste date pentru a identifica un copil sunt special instruiți pentru a face acest lucru într-un mod care ține seama de nevoile specifice ale copiilor și este adaptat acestora și cu respectarea deplină a interesului superior al copilului și a garanțiilor prevăzute în Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului. Atunci când minorul este însoțit de un părinte sau de un tutore legal, respectiva persoană însoțește copilul atunci când sunt verificate sau utilizate pentru identificare datele biometrice. Nu se folosește forța. Statele

membre se asigură, atunci când este necesar, că infrastructura de la punctele de trecere a frontierei este adaptată pentru utilizarea datelor biometrice ale copiilor.

10. Convenția ONU privind statutul refugiaților – Geneva din 1951 – România a aderat prin Legea nr. 46/1991;

Legea nr. 46/1991 pentru aderarea României la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților.

11. Convenția privind Drepturile Copilului din 1989;

Convenția cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989 este în vigoare de la 28 septembrie 1990; republicarea (r1) din Monitorul Oficial, Partea I nr. 314 din 13 iunie 2001.
